

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, SVIBANJ 2018. ■ GODIŠTE XII. ■ BROJ 75 ■ ISSN 1846-4076

PISMO BISKUPA ĐAKOVAČKO- OSJEČKE METROPOLIJE

Pismo biskupa
Đakovačko-osječke crkvene
pokrajine o 10. obljetnici
njezina utemeljenja

DOGAĐAJNICA

Sjednica
Prezbiteruskog vijeća
Požeške biskupije

Skupština biskupa
Đakovačko-osječke
crkvene pokrajine

Regionalni vikar
Opus Dei kod biskupa

Proslavljen blagdan
sv. Leopolda Mandića
u Požegi

Biskup primio
generalnu poglavaricu
Kćeri Božje ljubavi

Godišnji susret trajne
formacije djelatnika
katoličkih škola

ŽIVOT MLADIH

Hodočašće učenika
katoličkih gimnazija
Požeške biskupije
u Voćin

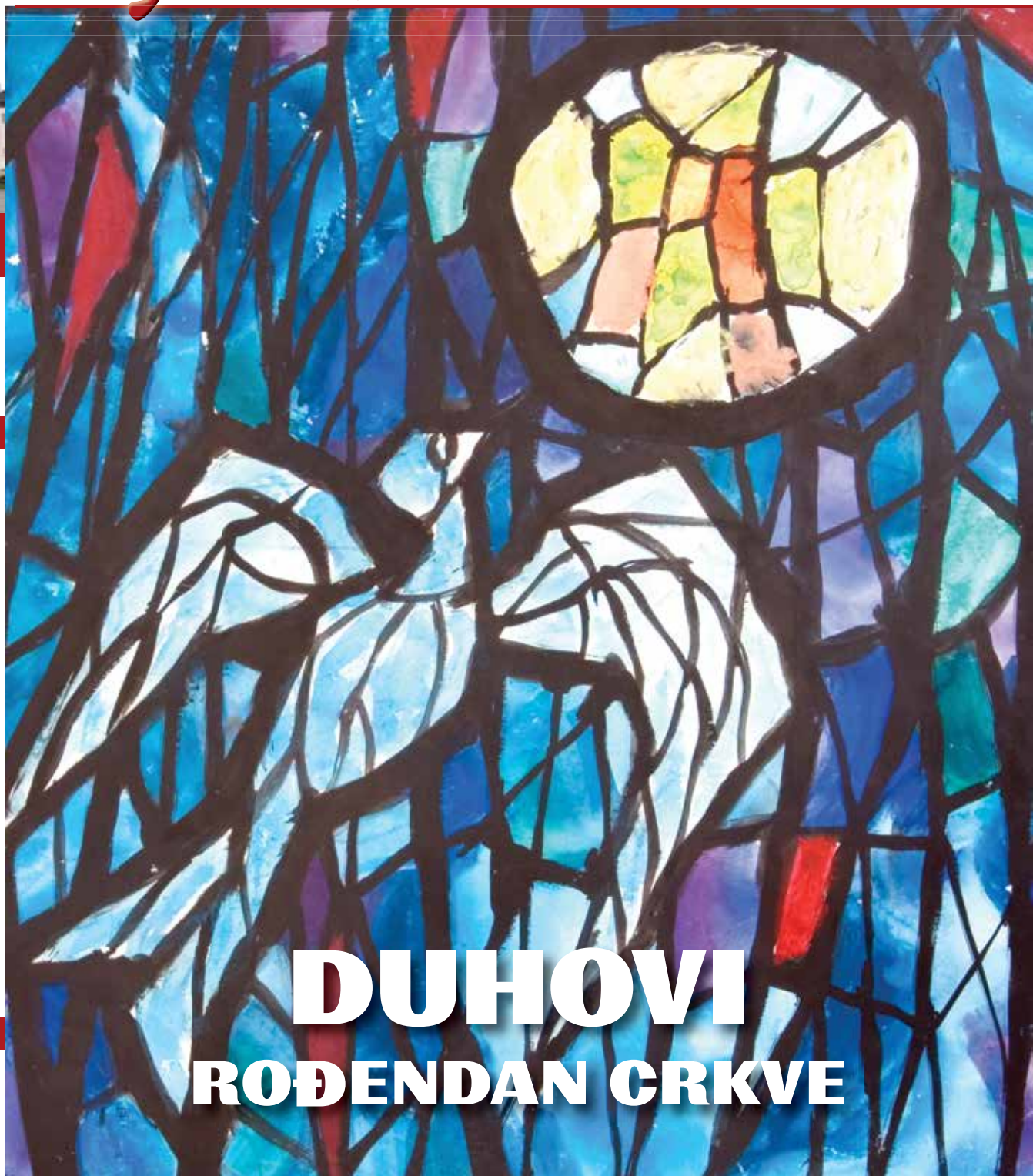
Dječje biskupijsko
hodočašće u Voćin

IZ NAŠEG CARITASA

Blagoslovljena nova kuća
samohrane majke
u Šeovcima kraj Požege

DUHOVNA MISAO

Piše: Josip Krpeljević

DUHOVI ROĐENDAN CRKVE

**HODOČAŠĆE SVEĆENIKA
U STARU GRADIŠKU • str 4.**

**MISA ZA DOMOVINU
U OKUČANIMA • str 8.**

**POSEBAN PRILOG -
HODOČAŠĆE U LURD • str 11.**

Pismo biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine o 10. obljetnici njezina utemeljenja

Poštovana braćo svećenici i đakoni,
cijenjeni redovnici i redovnice,
dragi vjernici u biskupijama
Đakovačko-osječke crkvene pokrajine!

Slaveći svetkovinu Duhova, rođendan Crkve, želimo vas podsjetiti kako je papa Benedikt XVI. prije deset godina, 18. lipnja 2008. utemeljio Đakovačko-osječku crkvenu pokrajinu, s najvećim slavonskim gradom Osijekom u njezinu nazivu, u čijem je sastavu Đakovačko-osječka nadbiskupija, mlada Požeška biskupija, te ponovno osamostaljena drevna Srijemska biskupija.

1. Deset godina naše Metropolije kratko je razdoblje, ali nas ono na svoj način povezuje s dugom poviješću Crkve u našim krajevima, koja je započela u ranokršćanskim zajednicama Panonije Srijemske, proslavljene brojnim mučenicima, s metropolitanskim sjedištem u Sirmiumu. Nizala su se potom stoljeća iznimno bogate kršćanske duhovne i kulturne baštine, istodobno bremenita borbama za opstanak, ispunjena svakovrsnom patnjom. Težnja za vlastitom crkvenom organizacijom na prostorima sjeverne Hrvatske ostvarena je 1852. godine osnutkom Hrvatsko-slavonske crkvene pokrajine sa sjedištem u Zagrebu. Nakon osamostaljenja Republike Hrvatske i teških stradanja u Domovinskom ratu, na području Slavonije, Baranje i Srijema, utemeljena je nova Đakovačko-osječka crkvena pokrajina.

2. Uspostava Metropolije obradovala je mnoge vjernike, jer je tim činom navedenim dijelovima naše domovine priznato regionalno

značenje na crkvenoj razini. To je otvorilo nove mogućnosti pastoralnog rada, povezivanje i snažniju suradnju naših biskupija na različitim područjima crkvenog poslanja. Poseban izazov predstavljaju društveno-socijalne prilike u kojima živimo, s osjetljivim i slojevitim pitanjem sve manjeg broja pučanstva, ekonomskog osiromašavanja, iseljavanja, te nastojanje da se u našim krajevima obnove perspektive za život i rad mladih osoba i obitelji. Zaživjele su već različite inicijative, osnovane su nove pastoralne, odgojno-obrazovne i karitativne ustanove te se osnažuje suradnja s važnim institucijama znanstvenog, kulturnog i društvenog života. Unatoč teškim iskustvima u prošlosti, nastojimo oko iskrena dijaloga među kršćanskim Crkvama i narodima s kojima dijelimo „radosti i nade, žalosti i tjeskobe“ vremena u kojem živimo.

3. Spomen 10. obljetnice Đakovačko-osječke crkvene pokrajine poticaj je da u zajedništvo naših mjesnih Crkava ugradimo još snažnije pastoralno nastojanje naših župnih zajednica, još dublje i cjelovitije prihvaćanje kršćanske duhovnosti i evangelizacijskog poziva. Očitovanje zajedništva naše Metropolije o 10. obljetnici njezina postojanja započeli smo minologa 16. travnja hodočašćem svećenika iz svih naših biskupija u Staru Gradisku, da bismo iskazali poštovanje i zahvalnost brojnim svećenicima koji su tijekom komunističke vladavine bili zasužnjeni u tamošnjem zatvoru. Ono će se nastaviti ho-

dočašćima svećenika i vjernika u Srijemskoj biskupiji, 4. kolovoza na Tekijama (Petrovaradin) u predvečerje Gospe snježne, u Požeškoj biskupiji, 31. kolovoza na svetkovinu Gospe od suza u Pleternici, te u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji, 1. listopada u Đakovu na svetkovinu Obljetnice posvete katedrale.

Radujući se navedenim hodočasničkim susretima, molimo za vas darove Duha Svetoga, povjeravamo vas majčinskom zagovoru Djevice Marije, te vas sve blagoslivljamo i od srca u Gospodinu pozdravljamo.

Đakovo – Požega – Srijemska Mitrovica,
1. svibnja 2018.

✠ ĐURO HRANIĆ
đakovačko-osječki nadbiskup
i metropolit, v.r.

✠ ANTUN ŠKVORČEVIĆ
požeški biskup, v.r.

✠ ĐURO GAŠPAROVIĆ
srijemski biskup, v.r.

Sjednica Prezbiterskog vijeća Požeške biskupije

Pod predsjedanjem požeškog biskupa Antuna Škvorčevića, 14. svibnja u Dvorani sv. Lovre Biskupskog doma u Požegi održana je redovita proljetna sjednica Prezbiterskog vijeća Požeške biskupije.

Služiti drugima

Nakon molitve Trećeg časa, biskup Antun pozdravio je vijećnike, ustvrdivši da je znakovito što se sjednica održava na blagdan sv. Matije Apostola, koji je nakon Judine izdaje bio pribrujen apostolskom zboru kao njegov dvanaesti član. Dvanaest Izraelovih plemena bilo je temelj starog Božjeg naroda, a dvanaestorica apostola temelj su novog Božjeg naroda, Crkve. Birajući dvanaestog člana svoga zbora – apostoli svjedoče svijest o institucionalnoj sastavnici Crkve koju je

Biskup je ustvrdio da je prvotno svećenikovo poslanje i njegova osnovna zadaća biti osobno pomiren s Bogom i služiti drugima da budu s njime pomireni.

ustpostavio Isus Krist i koju on trajno oživljava snagom Duha Svetoga, naglasio je biskup. Podsjetio je vijećnike da su se sastali kako bi međusobno podijelili brigu i odgovornost koju imaju za Crkvu Isusovu, te zajedno s biskupom promišljali što u ovom trenutku treba činiti naša Biskupija u svom poslanju. Istaknuo je kako je ovo posljednja sjednica sadašnjeg saziva Prezbiterskog

vijeća te da iduće jeseni treba birati novi petogodišnji saziv. Nadovezao se na pročitani odlomak iz Pavlove Druge poslanice Korinćanima u kojem apostol potiče na pomirenje s Bogom te je podsjetio vijećnike da polazište njihova razmišljanja o vlastitom poslanju u Crkvi, o njihovim uspjesima i problemima, uvijek treba biti ono što Bog ostvaruje u njima i po njima.

Ustvrdio je da je prvotno svećenikovo poslanje i njegova osnovna zadaća biti osobno pomiren s Bogom i služiti drugima da budu s njime pomireni. Poželio je da vijećnici polazeći od onoga što Bog ostvaruje u njima i od poslanja koje im je povjereno, dadnu svoj doprinos u radu ove sjednice. Potom je predstavio dnevni red na kojem su Nacionalni susret katoličkih obitelji 15. i 16. rujna 2018. u Solinu, zatim deseta obljetnica Đakovačko-osječke crkvene pokrajine i pitanje njezinih nebeskih zaštitnika te Uredba o zaštiti osobnih podataka.

(Nastavlja se na str. 23)

Razgovaralo se o prijedlogu da se prigodom 10. obljetnice Đakovačko-osječke crkvene pokrajine od Svete Stolice zatraži da sv. Ćiril i Metod budu njezini nebeski zaštitnici. Nakon biskupova obrazloženja ovog pitanja, vijećnici su jednoglasno podržali spomenuti prijedlog.

Hodočašće svećenika Đakovačko-osječke crkvene pokrajine u Staru Gradišku

»Dok se spominjemo naše svećeničke braće, u mislima i molitvi su nam i svi hrvatski rodoljubi koji su tijekom komunističkog vremena nedužno tamnovali u Staroj Gradiški kao i u Domovinskom ratu kada su srpske vlasti držale ovdje zatvorene brojne hrvatske vojnike i civile.« – istaknuo je biskup Škvorčević.

Prigodom 10. obljetnice utemeljenja Đakovačko-osječke crkvene pokrajine, biskupi, svećenici i đakoni Đakovačko-osječke nadbiskupije te Srijemske i Požeške biskupije, u ponedjeljak prije Nedjelje Dobrog Pastira, 16. travnja hodočastili su u Staru Gradišku, kako bi očitovali svoju zahvalnost svećenicima koji su u komunističko vrijeme ondje tamnovali. Uz biskupa domaćina Antuna Škvorčevića, sudjelovali su Đuro Hranić, đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit, Marin Srakić, đakovačko-osječki nadbiskup u miru, Đuro Gašparović, srijemski biskup, a pridružio im se i križevački nadbiskup Nikola Kekić sa skupinom svojih svećenika.

Spomen na utamničene svećenike

Hodočasnici su se najprije okupili u župnoj crkvi sv. Mihaela Arkandela

na molitvu Trećeg časa, koju je predvodio domaći biskup Škvorčević. On je u pozdravu izrazio radost što su se prigodom 10. obljetnice utemeljenja Đakovačko-osječke crkvene pokrajine, a u pripravi za Nedjelju Dobrog Pastira, na hodočašću u Staroj Gradiški - mjestu zatvorske progona, poniženja i stradanja brojne svećeničke braće - okupili zaređeni službenici Đakovačko-osječke nadbiskupije te Srijemske i Požeške biskupije. Rekao je da ovim hodočašćem progonjenim svećenicima želimo iskazati poštovanje i zahvalnost, te očitovati radost što po riječima sv. Petra možemo s njima biti „zajedničari Kristovih patnjâ“. Podsjetio je nazočne da su komunističke vlasti 1948. godine odredile rušenje starogradiške župne crkve sv. Mihaela Arkandela, prisiljavajući utamničene svećenike da u tom sudjeluju. Zbog

toga je Stara Gradiška kroz šezdeset godina bila bez ikakva kršćanskog znaka, a za vjernička okupljanja služila je župna kuća u nedalekim Uskocima. Također ih je podsjetio da je na spomen svećenicima robijašima 2010. godine, kad se slavila Svećenička godina, izgrađena nova crkva sv. Mihaela Arkandela, a pokraj nje Memorijal, prostor trajnog molitvenog spomena na njihovu vjernost Bogu, Crkvi i narodu. Biskup je dodao: „Dok se spominjemo naše svećeničke braće, u mislima i molitvi su nam i svi hrvatski

rodoljubi koji su tijekom komunističkog vremena nedužno tamnovali u Staroj Gradiški kao i u Domovinskom ratu kada su srpske vlasti držale ovdje zatvorene brojne hrvatske vojnike i civile. S raspoloženjem iskrena žaljenja za zlo nanoseno nedužnim ljudima, iskazujemo poštovanje i žrtvama svih naroda, svjetonazora i vjera, srpskim vladikama i svećenicima, Židovima i Romima, utamničenicima u starogradiškom zatvoru i obližnjem jasenovačkom logoru u vrijeme totalitarnih sustava XX. stoljeća“.

Oprost svima

Nakon kratkog svetopisamskog čitanja iz Knjige otkrivenja biskup Škvorčević je u homiliji rekao kako nas sv. Ivan podsjeća da postoje oči i uši vjere kojima se vidi i čuje Prvoga i Posljednjega, Živoga, koji ima ključeve smrti i podzemlja, koji bijaše mrtav, a sada živi u vijeke vjekova. To je Isus Krist, koji svojom smrću i uskrснуćem daje smisao svakoj patnji i nepravdi. Zahvalio je Isusu Kristu što je većina utamničeničkih svećenika u Staroj Gradiški imala te oči i uši vjere, te su u molitvenoj povezanosti s njime postali pobjednici. Pozvao je nazočne da iskrenim kajanjem i molitvom očiste svoj pogled na svećeničke i druge žrtve ovog mjesta teških stradanja, da one ožive u njihovu čistom pamćenju, kako nas je snažno potaknuo utemeljitelj Požeške biskupije sv. Ivan Pavao II. svojom inicijativom čišćenja povijesnog pam-

ćenja i spomena mučenika prigodom Velikog jubileja 2000. Također ih je pozvao na molitvu za vlastitu vjernost Isusu Kristu, Crkvi i poslanju koje im je povjereno. „Isus Krist nam se uvijek očituje u svojoj otajstvenoj paradoksalnosti: Toliko drugačiji od nas kao Bog, a tako blizak, dobrohotan i strpljiv u svojoj muc i smrti, zajedno s nama u našim patnjama. On pomaže da nam se srce otvori istini o nama samima i o drugima. Svaki pokušaj osude bilo koga zbog zla koje je počinjeno postaje u njegovoj blizini ponizna molitva za oprost svima, napose nama samima, jer smo suodgovorni za mnoga zla“. Biskup Antun naglasio je da „takav susret s Isusom Kristom mijenja način gledanja na osobnu i opću povijest u kojoj usred zla otkrivamo snažne tragove Božje prisutnosti, sjeme dobra, skriveno, ali stvarno, čiji puni rast očekujemo s nadom i strpljivošću. Pono-

vio je da „u Isusovu križu i u njegovoj pobjedi nad zlom i smrću pronalazimo smisao patnje i poniženja ubijene i utamničene braće svećenika, ali i naših vlastitih patnja, naše uzdignuće i pobjedu po vjernosti svome Učitelju.“

Nakon molitve Trećeg časa svi sudionici hodočašća uputili su se u obližnju Mjesnu dvoranu gdje ih je dočekao i pozdravnu riječ uputio Velimir Paušić, načelnik starogradiške Općine. Uslijedilo je izlaganje pod naslovom „Tamnovanje svećenika u starogradiškom zatvoru“, koje je održao dr. Jure Krišto s Hrvatskog instituta za povijest u Zagrebu.

Izazov za današnje svećenike

Potom su se hodočasnici, odjeveni u misno ruho, okupili ispred ulaza u zgradu nekadašnjeg zatvora, gdje su biskupi predvodili pokornički čin. Krenula je procesija prema Memorija-

Nadbiskup Hranić ustvrdio je da su svjedočanstvo i žrtva zatočenih svećenika izazov za mlađu generaciju svećenika koji danas ne žive u represivnom totalitarnom sustavu nasilne ateizacije, ali žive u raskršćanom sekulariziranom društvu u kojem su Crkva i svećenik simboli natražnosti i neprosvijećenosti te kočničari društvenog razvoja.

lu svećeničkim žrtvama pokraj župne crkve. Po dolasku na memorijalni prostor biskup Antun podsjetio je na značenje svećeničkog Memorijala, protumačivši veliki mozaik Uskrslog Krista od stakla, koji je na vanjskom dijelu crkvene apside izveo umjetnik Tihomir Lončar s prepoznatljivim licima određenih zatvorenika, među kojima i kasnijeg đakovačkog biskupa Ćirila Kosa te zagrebačkih pomoćnih biskupa Josipa Salača i Mije Škvorca.

Slijedilo je euharistijsko slavlje koje je predvodio nadbiskup i metropolit Đuro Hranić. U homiliji se nadbiskup najprije osvrnuo na naviještenu riječ u Djelima apostolskim da je dakon „Stjepan pun milosti i snage činio velika čudesa i znamenja u narodu“. Naglasio je da se na Stjepanovu primjeru danas nadahnjuju biskupi, svećenici i đakoni Đakovačko-osječke crkvene pokrajine o 10. obljetnici njezina utemeljenja, na svom prvom zajedničkom hodočašću, na mjesto stradanja, progona, poniženja, prezira, mučenja i mučeništva svećenika i bogoslova, žrtava komunističkog režima, koji su tamnovali u starogradiškom zatvoru, nakon što su „bili osuđeni na smrt ili na višegodišnje tamnovanje samo zato što su vjerno vršili svoje svećeničko i redovničko poslanje u Katoličkoj Crkvi ili su voljeli svoj narod i svoju domovinu“. Podsjetio je nazočne da je „u spomen na ubijenog starogradiškog župnika Ferdu Maretića, na brojnu pogublenu braću te druge nedužne žrtve, sjedinjene s otajstvom Kristove muke i smrti, uz pomoć osobnih novčanih

„Najveći broj svećenika se herojski držao te su se svojom vjernošću Bogu i Crkvi - kao i prvomučenik Stjepan - pokazali kao uistinu hrabri pastiri“. Ustvrdio je da su neki od njih „pravi mučenici, koji zaslužuju da se potrudimo kako bi i oni, uz bl. kardinala Stepinca i bl. Miroslava Bulešića prispjeli do časti oltara“ – naglasio je nadbiskup Hranić.

priloga i nas svećenika hrvatskoga roda, sagrađena ova nova župna crkva sv. Mihaela Arkandela“. Ustvrdio je da su svjedočanstvo i žrtva zatočenih svećenika izazov za mlađu generaciju svećenika koji danas ne žive u represivnom totalitarnom sustavu nasilne ateizacije, ali žive u raskršćanju sekulariziranom društvu u kojem su Crkva i svećenik simboli natražnosti i neprosvijećenosti te kočnici društvenog razvoja.

Herojsko držanje

Na temelju dopisa Franje Kosa, brata đakovačkog biskupa Ćirila Kosa, koji je kao svećenik tamnovao u starogradiškom zatvoru, upućenog Izvršnom vijeću Sabora tadašnje Narodne RH, i u kojem je pobijao lažnu tvrdnju komunističkih vlasti da ona svećenike ne progona i ne zatvara zbog njihove vjerske službe, nego zbog njihova navodnog proustaškog djelovanja, nadbiskup Hranić posvjedočio je kakvim su se sve nečasnim sredstvima komunističke vlasti služile da lažno optuže

svećenike i osude ih na dugogodišnje robijanje. „Zatočeni svećenici su ovdje u zatvoru bili ucjenjivani i mučeni. Jedan dio ih je ovdje u zatvoru bio ubijen i pokopan; neki su odavde bili prebačeni u druge zatvore te su ondje umrli; dio tih svećenika je umro od posljedica torture u zatvoru, sasvim brzo ili nešto kasnije nakon otpuštanja iz

zatvora. Represijom i nasiljem od njih su tražili da potpišu ulazak u svećenička staleška udruženja ili da će biti barem simpatizeri udruženja, a zauzvrat su im obećavali slobodu ili pomilovanje. Vjernost komunističkom režimu procjenjivala se prema kontaktima, svjedočanstvima i iznuđenim optužbama na račun nadbiskupa Stepinca“.

Međutim, naglasio je nadbiskup Đuro, „najveći broj svećenika se herojski držao te su se svojom vjernošću Bogu i Crkvi - kao i prvomučenik Stjepan - pokazali kao uistinu hrabri pastiri“. Ustvrdio je da su neki od njih „pravi mučenici, koji zaslužuju da se potrudimo kako bi i oni, uz bl. kardinala Stepinca i bl. Miroslava Bulešića prispjeli do časti oltara“.

Činiti djela Božja

Osvrnuvši se zatim na naviješteni evandeoski ulomak, nadbiskup Hranić rekao je nazočnima da im Isus danas u ovoj spomen crkvi u Staroj Gradiški poručuje neka ne rade za hranu propadljivu, nego za hranu koja ostaje za život vječni. Poručio im je da im Isus želi pomoći da se kao pastiri njegova svetog naroda izdignu iznad pukog zadovoljavanja svojih materijalnih potreba, kako bi mogli činiti djela Božja, i biti vjerni Isusu Kristu. „Djelo je Božje osobni susret s Isusom kao Osobom, s utjelovljenim Sinom Božjim po kojemu i za kojega je sve stvoreno, koji je izvor i uvir cjelokupne stvorene stvarnosti, koji ljubi mene i čitav svijet, koji je iz ljubavi umro za nas, koji je mene osobno i svu moju braću - prezbiterij kojemu pripadam - pozvao i snagom sakramenta svetog reda uobličio sebi“, zaključio je nadbiskup Đuro.

Na svršetku misnog slavlja biskup Antun je u ime utamničenih svećenika starogradiškog zatvora i u svoje osobno ime nazočnima zahvalio za sudjelovanje, kao i povjerenstvu na čelu s Ivicom Žuljevićem koje je priprilo cijeli program. Prije završnog misnog blagoslova nadbiskup Hranić zahvalio je domaćem biskupu Antunu i njegovim suradnicima na vrsnoj organizaciji ovog hodočašća.

Skupština biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine u Požegi

Biskupi su razgovarali su o sadašnjem stanju u Slavoniji označenom različitim nevoljama sve do iseljavanja te razmišljali o svom zajedničkom pastoralnom nastupu u tom pogledu te i na taj način očitovati zajedništvo o 10. obljetnici svoje Crkvene pokrajine.

U Biskupskom domu u Požegi, 13. travnja održana je Skupština biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine. Na Skupštini su sudjelovali đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit Đuro Hranić, đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit u miru Marin Srakić, požeški biskup Antun Škvorčević, srijemski biskup Đuro Gašparović te kancelari Đakovačko-osječke nadbiskupije Robert Jugočić, Srijemske biskupije Marko Loš te Požeške biskupije Ivan Popić.

Nošeni Isusovim Duhom

Upućujući riječi pozdrava, biskup Škvorčević spomenuo je kako se nalazimo u uskrsnom vremenu, tijekom kojeg u liturgijskim čitanjima pred

svojim učenicima nastupa Isus Krist, pobjednik nad smrću ili ga oni svjedoče jednostavnim riječima poput Petra u kratkom čitanju iz Djela apostolskih u današnjem Trećem času: Isus je uskrsnuo! Kazao je kako Dva-naestorica nakon Pedesetnice, nošeni Isusovim Duhom, tu poruku snažno naviještaju te da je taj navještaj temelj zajedništva Crkve. Istaknuo je kako su biskupi snagom svetoga reda po tom istom Duhu postali članovi zbora apostolskih nasljednika sa zadaćom svjedočenja Isusa Krista pobjednika nad zlom i smrću te da je u njemu ukorijenjena njihova duboka međusobna povezanost. Spomenuo je kako je o tom posebno razmišljao proteklih dana tijekom zasjedanja Hrvatske biskup-

ske konferencije u Zagrebu, istaknuvši kako je današnja Skupština njegov svojevrsni nastavak te se odvija u toj eklezijalnoj svijesti. Spomenuo je hodočašće svećenika Đakovačko-osječke crkvene pokrajine idućeg ponedjeljka u Staru Gradišku, koje će biti jedna od sastavnica spomena 10. obljetnice utemeljenja Slavonske crkvene pokrajine, a nastaviti će se s hodočašćima u našim mjesnim crkvama od Tekija u Srijemu, Gospe od Suza u Pleternici do đakovačke katedrale prigodom svetkovine obljetnice njezine posvete. Kazao je da će se tako očitovati duhovni dinamizam naših mjesnih crkava, utemeljen na vjeri i Pobjednika nad zlom i smrću. S tim mislima biskup Škvorčević je poželio dobrodošlicu i plodan rad sudionicima Skupštine.

Buđenje vjernika laika

Zahvaljujući biskupu Antunu za srdačnu dobrodošlicu i gostoprimstvo nadbiskup i metropolit Đuro Hranić rekao je kako je dinamizam vjere u Uskrsloga

Biskupi su, između ostalog, razmotrili pitanje proglašenja sv. Ćirila i Metoda za zaštitnike Đakovačko-osječke crkvene pokrajine, osvrnuvši se na duboke povijesne tragove i kult koji navedeni sveci već imaju na području ovdašnjih biskupija.

snažno prisutan u mjesnim crkvama, a na poseban smo način tome svjedoci minulih dana na razini Crkve u Hrvata gdje opažamo određeno buđenje vjernika laika koji se ne daju staviti u neke nametnute okvire po kojima je i Uskrsli u svojevrsnom zatvoru, nego se oni organiziraju i postupno postaju zrela snaga na svim društvenim razinama: od prosvjete, sporta i kulture pa sve do gospodarske i socijalne razine. U tom kontekstu, rekao je, da biskupi Đakovačko-osječke crkvene pokrajine žele promatrati i 10. obljetnicu njezina utemeljenja sa željom snažnijeg jačanja eklezijalne svijesti u vjernicima.

Potom je đakovačko-osječki kancelar Robert Jugočić pročitao zapisnik prethodne sjednice, a prisutni su ga biskupi prihvatili. Biskupi su, između ostalog, razmotrili pitanje proglašenja sv. Ćirila i Metoda za zaštitnike Đakovačko-osječke crkvene pokrajine, osvrnuvši se na duboke povijesne tragove i kult koji navedeni sveci već imaju na području ovdašnjih biskupija. U tom pogledu donesene su odluke o provedbi odredbi Kongregacije za bogoštovlje i disciplinu sakramenata „De Patronis constituendis“. Razgovarali su o sadašnjem stanju u Slavoniji označenom različitim nevoljama sve do iseljavanja te razmišljali o svom zajedničkom pastoralnom nastupu u tom pogledu te i na taj način očitovati zajedništvo o 10. obljetnici svoje Crkvene pokrajine.

Regionalni vikar »Opus Dei« kod biskupa

U Biskupskom domu u Požegi biskup Antun Škvorčević primio je 17. travnja Josepa Pegueru Pocha, regionalnog vikara Opus Dei u Zagrebu. Razgovarali su o različitim pitanjima pastoralne naravi u sadašnjoj hrvatskoj društvenoj situaciji te povezano s time o nastojanjima Požeške biskupije, napose na području odgoja i obrazovanja. Kao predsjednik Vijeća HBK za katolički odgoj i obrazovanje, biskup je sa sugovornikom razmijenio mišljenje o funkcioniranju katoličke Osnovne škole „Ružičnjak“ i Osnovne škole „Lotrščak“ u Zagrebu. Osvrnuli su se na boravak bogoslova Požeške biskupije u Međunarodnom kolegiju „Sedes Sapientiae“ i njihov studij na Sveučilištu Svetoga Križa u Rimu. Nakon susreta s biskupom, Josip Krpeljević, poveo je vikara Pegueru Pocha na razgledavanje crkve sv. Lovre, požeške Katoličke gimnazije i Katoličke osnovne škole, Katedrale, Doma pape Ivana Pavla II. i Dijecezanskog muzeja.

Misa za domovinu u Okučanima prigodom obljetnice »Bljeska«

Biskup je potaknuo na zahvalnost prema hrvatskim braniteljima, napose prema onima koji su položili živote u vojno-redarstvenoj akciji „Bljesak“, pozvao na molitvu i za nevine žrtve kojih je bilo i na srpskoj strani, izložene stradanju zbog krivih procjena i odluka njihova vodstva.

Prigodom 23. obljetnice vojno-redarstvene akcije „Bljesak“, 1. svibnja biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s vojnim biskupom Jurjom Bogdanom, vojnim svećenicima i svećenicima Novogradiškog dekanata na čelu s dekanom Željkom Volarićem predvodio je u župnoj crkvi sv. Vida u Okučanima svetu misu za Domovinu i na spomen poginulih hrvatskih branitelja i civilnih žrtva u navedenoj akciji. Na početku slavljaja pozdravio je nazočne svećenike i vjernike, među njima Kolindu Grabar-Kitarović, predsjednicu Republike Hrvatske, Gordana Jandrokovića, predsjednika Hrvatskoga sabora, Andreja Plenkovića, predsjednika Vlade Republike Hrvatske i druge javne dužnosnike. S posebnim osjećajima poštovanja i zahvalnosti pozdravio je hrvatske branitelje, predvođene invalidima Domovinskog rata te im kazao da je po njima na svoj način ovdje prisutna sva žrtva i plemenitost koju su posvjedočili mnogi sudionici vojno-redarstvene akcije „Bljesak“. Pozvao je nazočne da u ovoj svetoy misi povjere Isusu Kristu žrtvu onih koji su položili svoje živote za Domovinu i mole da ih Pobjednik nad zlom i smrću nagradi za to djelo plemenitosti.

Istina našeg postojanja

Na početku homilije biskup je kazao nazočnima da im ne želi održati neki

naših projekata, a ta dubina je vječna Božja ljubav u kojoj se krije istina i smisao našeg postojanja, te da u njezinu svjetlu valja promatrati i ono što se dogodilo u akciji „Bljesak“.

Biskup je podsjetio kako mir o kojem govori Isus u evanđelju unutarnje stanje pojedinog čovjeka, ispunjenost njegovom ljubavlju koja oslobađa od zla i sebičnosti. Pojasnio je to na Pavlovu primjeru, koji je zahvaćen Isusom Kristom prestao biti mržitelj i nasilnik, svjedočio ga i naviještao kao svoj vlastiti mir. To njegovo naviještanje nailazilo je na otpor kod nekih Židova, zavidnih što ga mnoštva slušaju te su huškali mnoge protiv njega, odlučili ga ubiti i onemogućiti da ljudi postanu dionici djela koje je Bog za njih ostvario u Isusu Kristu. Njihova zavist se pretvorila u netolerantnost, a netolerantnost u nasilje i ubojstvo. Međutim, naglasio je biskup, to nasilje nije ugasilo Pavlov misionarski žar po kojem je navještaj o Isusu Kristu dospio u

mnoge krajeve tada poznatog svijeta, među njima djelomice i u one koje su naselili Hrvati. Podsjetio je da je taj živi Isus Krist bio prisutan u našem narodu tijekom trinaest stoljeća i bio naš mir te da je razložno na temelju toga povijesnog iskustva s njime napraviti i danas životne račune s obzirom na istinu o nama i smisao našeg postojanja.

Za dobro drugoga

Pozvao je nazočne da svojom vjerničkom oslonjenošću na Isusa Krista pobijede sebičnost i strah od drugoga, koji susrećemo privatno i javno, u politici i na drugim razinama. Bog nam je u Isusu Kristu posvjedočio kako je sav usmjeren na čovjekovo dobro i potaknuo nas da se zauzimamo za dobro drugih kako bi bilo dobro i nama, ustvrdio je biskup. Djelujući sa sebičnih polazišta koja se brinu samo da meni bude dobro, bez obzira na drugoga, potičemo nemir, razdore i sukobe te ostajemo vlastiti zarobljenici. Kazao je da smo to na poseban način osjetili u nedavnome ratu, po onima koji su - polazeći od svoje nacionalne isključivosti - uspostavili sebičnost za načelo ponašanja, pribjegli nasilju, ugrozili slobodu i mir.

Biskup je podsjetio kako je mir i slobodu potrebno braniti kad su ugroženi, i da su to na najbolji način činili oni hrvatski branitelji, koji su kao vjernici bili u srcu i savjesti slobodni od mržnje i zla, nisu vodili zločinački rat, nego branili svoju slobodu, donoseći je i drugima. Potaknuo je na zahvalnost prema hrvatskim braniteljima, napose prema onima koji su položili živote u vojno-redarstvenoj akciji „Bljesak“, pozvao na molitvu i za nevine žrtve kojih je bilo i na srpskoj strani, izložene stradanju zbog krivih procjena i odluka njihova vodstva.

Proslavljen blagdan sv. Leopolda Mandića u Požegi

Na blagdan sv. Leopolda Mandića 12. svibnja, prof. dr. sc. Tonči Matulić predvodio je u požeškoj župnoj crkvi, istoimenog hrvatskog svetca, svečano euharistijsko slavlje. Na samom početku, župnik Jozo Jurić uputio je dobrodošlicu prof. Matuliću, svećenicima iz Požeškog dekanata i drugih dijelova požeškog kraja te brojnim vjernicima, među kojima su bili i hodočasnici iz Nove Gradiške.

Predvoditelj slavljaja potom je vjernicima čestitao svetkovinu nebeskog zaštitnika, podsjećajući ih na važnost toga dana za cijelu župnu zajednicu te ih je potaknuo da svoj pogled usmjere prema sv. Leopoldu, čija se otvorenost i povezanost s Bogom mogla iščitati u njegovu ovozemaljskom životu.

U homiliji je prof. Matulić istaknuo tri važna elementa Leopoldova života, a to su: ekumensko nastojanje,

ljubav prema Domovini i neumorno služenje ljudima u sakramentu pomirenja, po čemu se ovaj svetac osobito istaknuo.

Samom blagdanu sv. Leopolda pretходила devetodnevna priprava u župi kojom su se vjernici nastojali duhovno pripremiti, ali i okrijepiti. Osim pobožnosti sv. Leopoldu, koju su svake večeri predvodile razne skupine aktivne u župi, nakon euharistijskih slavlja poje-

dinih večeri organizirana su i druženja vjernika sa svećenicima koji su toga dana predvodili euharistijsko slavlje. Tih se večeri na druženjima progovorilo o ekumenizmu, životu misijskih Crkava, duhovnim zvanjima, a posljednje večeri, prof. Matulić, održao je kratko predavanje osvrnuvši se na aktualna društvena pitanja.

Slavlje sv. Leopolda u Virovitici

Virovitička župa sv. Leopolda Mandića, 12. svibnja proslavila je svoga nebeskog zaštitnika. Obilježavanje Leopoldova počelo je trodnevnom duhovnom pripravom tijekom kojih su misna slavlja predvodili: Josip Homjak, Ljubiša Krmar i Pavao Filipović. Na sam blagdan sv. Leopolda Mandića svečano misno slavlje predvodio je fra Robert Perišić, župnik zagrebačke župe Uzvišenja Svetog Križa.

Biskup primio generalnu poglavaricu Kćeri Božje ljubavi

Biskup Antun Škvorčević primio je u Biskupskom domu u Požegi 11. svibnja s. Mariju Dulce Adams, generalnu poglavaricu sestara Kćeri Božje ljubavi u pratnji s. Danice Sanader, vrhovne savjetnice i s. Gordane Igrec, provincijalne poglavarice iz Zagreba. Generalna poglavarica izvijestila je biskupa o vizitaciji koju provodi u Provinciji sestara Kćeri Božje ljubavi, s posebnim osvrtom na sestrarsko djelovanje u župi Pleternica na području Požeške biskupije. Biskup je istaknuo važnost prisutnosti i djelovanja Kćeri Božje ljubavi u Pleternici zbog više razloga, a jedan je od njih i taj što iz njihove Družbe potječe s. Julia Ivanišević, rodom iz župe Staro Petrovo Selo, prva proglašena blaženica s područja mlade Požeške biskupije. Naglasio je kako blaženici pripada ograničen kult povezan s mjestima njihova života te da je u tom smislu velika uloga susestara bl. Jule. Biskup je upoznao vrhovnu glavaricu i njezinu pratnju sa stanjem Požeške biskupije te značenjem redovničke karizme, napose Kćeri Božje ljubavi u ovoj mjesnoj Crkvi.

Godišnji susret trajne formacije djelatnika katoličkih škola u Hrvatskoj

Biskup Antun Škvorčević naglasio je važnost izgradnje jedinstvenog sustava katoličkog odgoja i obrazovanja za koji se zauzimaju hrvatski biskupi, od katoličkih vrtića, katoličkih osnovnih i srednjih škola sve do katoličkog sveučilišta, koji bi mladim ljudima pomogao u cjelovitom odgoju i obrazovanju, utemeljenom na evanđeoskom sustavu vrijednosti, kako bi u dogledno vrijeme oni mogli biti nositeljima promjena u našem društvu.

Pod temom "Odgojna dimenzija u katoličkoj školi" održan je 14. travnja godišnji susret trajne formacije učitelja i djelatnika katoličkih škola u Hrvatskoj. Susret je održan na Hrvatskom katoličkom sveučilištu u organizaciji Nacionalnog ureda HBK za katoličke škole, u suradnji s Agencijom za odgoj i obrazovanje, Ministarstvom znanosti i obrazovanja te Hrvatskim katoličkim sveučilištem.

Evanđeoske vrijednosti

Na početku susreta predstojnik Nacionalnog ureda za katoličke škole Ivica Žuljević pozdravio je dr. Antuna Škvorčevića, požeškog biskupa i predsjednika Vijeća HBK za katolički odgoj i obrazovanje, zatim prof. dr. sc. Željka Tanjića, rektora Hrvatskog katoličkog sveučilišta, mr.sc. Gordanu Barudžija, višu savjetnicu za vjeronauk u Agenciji za odgoj i obrazovanje te sve prisutne ravnatelje, učitelje, nastavnike i djelatnike. Potom je prisutne pozdravio rektor Sveučilišta dr. Tanjić, te im ukратko

predstavio rad Sveučilišta i prostore te pozvao ravnatelje na suradnju.

U svom pozdravnom govoru biskup dr. Antun Škvorčević naglasio je važnost izgradnje jedinstvenog sustava katoličkog odgoja i obrazovanja za koji se zauzimaju hrvatski biskupi, od katoličkih vrtića, katoličkih osnovnih i srednjih škola sve do katoličkog sveučilišta, koji bi mladim ljudima pomogao u cjelovitom odgoju i obrazovanju, utemeljenom na evanđeoskom sustavu vrijednosti, kako bi u dogledno vrijeme oni mogli biti nositeljima promjena u našem društvu. Potom je biskup pročitao ulomak iz Ivanova evanđelja o susretu dvojice učitelja, Isusa i Nikodema koji ne raspravljaju o akademskim pitanjima, nego jednostavno o čovjeku koji se treba roditi na puninu života, zvanu kraljevstvo Božje. Upitao je prisutne: „Što mi učitelji u katoličkim školama hoćemo sa sobom? Što hoćemo s djecom i njihovim roditeljima? Kakvi smo mi sami i je li antropologija koju živimo evanđeoska?“ Upozorio je nazočne na Isusov poziv kako je potrebno roditi se odozgo da bismo bili potpuno očovječeni, a da se ono odgađa putem vlastitog povjerenja u Isusa Krista, snagom njegova Duha i vjernosti krsnom obraćenju. Biskup je nazočnim učiteljima uputio pitanje koje je Isus postavio Nikodemu: „Ti si učitelj pa to da ne razumiješ?“ Kazao je da uz stručno znanje, učitelj u katoličkim školama treba nastojati iz vjere živjeti čovjeka po modelu Isusa učitelja i svjedočiti ga mladim ljudima.

Pedagogija srca

Potom je uslijedio nastup dramske skupine Katoličke gimnazije iz Požege pod vodstvom prof. Marijane Čorluka. Izveli su adaptaciju pripovijetke Josipa Kozarca „Tena“.

Moderator programa, prof. Ivica Bedeničić, ravnatelj požeške Katoličke gimnazije najavio je predavače i ukратko ih predstavio. Prvo predavanje održao je dr. sc. Vladimir Dugalić, profesor na KBF-u u Đakovu, na temu „Cjeloviti odgoj u katoličkoj školi“, a drugo dr. sc. Snježana Mališa, profesorica na HKS-u u Zagrebu, na temu „Pedagogija srca – temelj učiteljskog poziva“.

Središnji dio susreta bilo je euharistijsko slavlje u crkvi sv. Antuna Padovanskog na Svetom Duhu koje je predvodio biskup dr. Antun

Škvorčević u koncelecijaciji sa svećenicima ravnateljima, duhovnicima i vjeroučiteljima katoličkih škola. U poslijepodnevним satima održane su dvije radionice u prostorima Hrvatskog katoličkog sveučilišta na temu „Cjeloviti odgoj“ i „Pedagogija srca“, a za cilj su imale produbiti i poosobiti predavanja. Susret je završio zajedničkim okupljanjem u Velikoj dvorani HKS-a gdje je predstojnik Nacionalnog ureda za katoličke škole Ivica Žuljević zahvalio svima na sudjelovanju u programu trajne formacije te žrtvi koju su učinili dolaskom iz svih krajeva naše domovine. Istaknuo je kako Ured nastoji povezivati sve škole i pomagati im u rješavanju poteškoća te je najavio izradu kurikulumu za katoličke osnovne i srednje škole.

TREĆE HODOČAŠĆE VJERNIKA POŽEŠKE BISKUPIJE U LURD

U uskršnom tjednu, od 3. do 8. travnja tristotinjak vjernika iz svih dijelova Požeške biskupije, među kojima je bilo dvadesetak svećenika, predvođeni biskupom Antunom Škvorčevićem bilo je na Trećem biskupijskom hodočašću u Lurdu prigodom 160. obljetnice Gospinih ukazanja u tom francuskom mjestu.

PRVOGA DANA putovanja, 3. travnja hodočasnici su se zaustavili u Padovi i ondje najprije pohodili svetište hrvatskog sveca Leopolda Bogdana Mandića, a potom su u bazilici sv. Antuna Padovanskog slavili svetu misu, koju je predvodio Ivica Žuljević, biskupijski povjerenik za hodočasnički pastoral i župnik katedralne župe sv. Terezije Avilske u Požegi. Poslijepodne su nastavili putovanje preko Verone, Cremona i Genove do Nice, gdje su prenočili.

SUTRADAN, 4. TRAVNJA zaustavili su se u francuskom gradu Avignonu. Ondje su razgledati nekadašnju papinsku palaču i katedralu, gdje su slavili svetu misu, koju je predvodio Mario Sanić, župnik Župe sv. Augustina Biskupa u Velikoj. U večernjim satima stigli su u Lurd.

Snažni duhovni pokret

U ČETVRTAK, 5. TRAVNJA hodočasnici su se u jutarnjim satima okupili u bazilici Bezgrješnog Začeca na misno slavlje koje je predvodio biskup Antun Škvorčević. Biskup je pozdravio hodočasnike i izrazio radost što su stigli do cilja svog hodočašća u Lurd. Podsjetio ih je da je ovdje prije 160 godine inicijativom Isusove Majke započeo snažni duhovni pokret, i da otada milijuni ljudi dolaze u Lurd te njezinim zagovorom ovdje pronalaze Božju blizinu. Ustvrdio je, kad je Bog blizu našem ljudskom srcu, ono je ispunjeno, skladno, mirno i radosno. Izrazio je uvjerenje kako su krenuli na ovo hodočašće da omoguće svom srcu progovoriti u dimenzijama koje u njima može ostvariti samo Bog. Podsjetio ih je da Crkva svetkovinu Isusova uskrsnuća liturgij-

ski slavi osam dana kao jedan dan te im je stoga i ovom prigodom čestitao Uskrs, pozvavši ih da se u pokajničkom činu otvore Isusovoj pobjedi nad zlom.

U homiliji se biskup prisjetio da je njegova majka u svojim starijim godinama, kad više nije toliko izlazila iz kuće, običavala reći kako bi željela nekamo otići, a da ni sama ne zna kamo. Upitao je nazočne jesu li i oni možda na ovo hodočašće u Lurd pošli iz jednostavne želje da nekamo otiđu

iz svoje sive i monotone svakodnevice. Izrazio je uvjerenje da se u želji da nekamo otiđu od kuće krije jedna mnogo dublja čežnja njihova srca da nekamo pođu i nekamo stignu gdje je drugačije, više i bolje od naše svakodnevice i da je to djelo Božje u nama, poziv na puninu koju nam on može darovati. Naglasio je da se ta čežnja na neki način ispunja na onim mjestima gdje je prisutna posebna duhovna snaga po prisutnosti i zagovoru Isusove Majke, kao što je Lurd i druga

hodočasnička mjesta, gdje se susrećemo s inicijativom neba. „Ovdje u Lurdu nije nešto započela mala Bernardica – ona to ne bi niti znala niti mogla – nego je ovdje s njome nešto započela Isusova Majka. Mi redovito ne pokušavamo s djecom ostvariti neke ozbiljnije inicijative i planove. No, Bog i Marija računaju upravo s nejakim djetetom i svoje inicijative nastoje ostvariti putem malih i jednostavnih ljudi koji mu vjeruju“, rekao je biskup.

„Ovdje u Lurdu nije nešto započela mala Bernardica – ona to ne bi niti znala niti mogla – nego je ovdje s njome nešto započela Isusova Majka. Mi redovito ne pokušavamo s djecom ostvariti neke ozbiljnije inicijative i planove. No, Bog i Marija računaju upravo s nejakim djetetom i svoje inicijative nastoje ostvariti putem malih i jednostavnih ljudi koji mu vjeruju“, rekao je biskup.

Iz smrti u život

Na temelju naviještenih misnih čitanjima, razložio je nazočnima kako je Bog u Isusu Kristu krenuo ostvarivati svoju najveću inicijativu - zahvat u čovjekovo umiranje i u smrt, da čovjek ne ostane žrtva svoga smrtnog stanja i završi u ništavilu. Božje najveće čudo i ostvarenje njegova nauma o čovjeku jest njegovo izvođenje iz smrti u život. U prvom današnjem liturgijskom čitanju iz Djela apostolskih Petar tumači svojim sunarodnjacima što se s Isusom Kristom dogodilo u uskrsnuću i uvjerava ih da je on hromoga prosjaka izliječio u Isusovo ime, a ne nekom svojom snagom i sposobnošću. Fizička hromost hramskog prosjaka znak je one dublje hromosti koja čovjeku

bez vjere ne dopušta pravo hoditi nutarnjim putovima duha, srca i sa-vjesti te stići do cilja i smisla vlastitog života. Naprotiv, čovjeka njegova vjera otvara za beskraj, za neizmjereno, za puninu i za život vječni. Vjera je sposobnost čovjekova duha kojom se on može obratiti sa svoga zlog puta, i u sakramentu krštenja, izliječen od svojih grijeha, može pobijediti vlastitu ranjenost zlom i smrću te već ovdje na zemlji postati dionikom onoga života kojeg nam je Bog namijenio u vječnosti. Upozorio je nazočne da će bez takve vjere stalno živjeti u uvjerenju kako nam u Hrvatskoj ne ide i da hramamo na svim životnim razinama: Od osobne preko obiteljske do političke i gospodarske. Posvjedočio je kako se i

na ovom hodočašću raduje činjenici što se Marija u Lurdu ukazala maloj Bernardici koja je - premda nemoćna kao dijete - posjedovala moć vjere te joj je Marija objavljuje duboku istinu o njoj samoj ostvarenoj u Isusu Kristu: „Ja sam Bezgrješno Začće“. Ona je biće koje je zaslugom Isusove pobjede nad zlom i smrću unaprijed oslobođeno smrtnih ranjenosti te nas trajno podsjeća na tu Isusovu pobjedu nad zlom i smrću i uvijek iznova poziva da po vjeri u njezina Sina i mi postanemo dionicima te njegove pobjede. Izrazio je uvjerenje da su se hodočasnici srecem koje vjeruje poput Bernardičina srca ovdje u Lurdu još dublje približili Isusu Kristu, u kojem čeznu pronaći svoju puninu i konačnost.

Poziv na obraćenje

Govoreći o evandeoskom ulomku, podsjetio je kako se Isus nakon svoga uskrsnuća vlastitom inicijativu očituje svojim učenicima i uvjerava da je živ te da je u uskrsnuću pobijedio smrt. Biskup je naglasio kako Kristovo u uskrsnuću preobraženo tijelo više nije podložno zemaljskim zakonima i da je on time i našu tjelesnost izbavio od njezine smrtnosti i unio je u Božje zajedništvo života. Zamolio je Bezgrješnu Bogorodicu Mariju, Gospu Lurdsu da sve nazočne hodočasnike ražari u vjeri u uskrsnu pobjedu njezina Sina Isusa Krista, a njih je potaknuo da se odazovu Marijinu pozivu na obraćenje, i dopuste njezinu Sinu Isusu Kristu da ih svojom milosrdnom

ljubavlju očisti od njihovih grijeha. Poželio je da bude blagoslovljeno sve ono što će Isusova Majka ostvariti u njihovu srcu, približavajući ih uskrsnom Kristu, pobjedniku nad smrću i jedinom spasitelju svijeta da i oni budu pobjednici u svojim životnim mukama, a osobito u onoj smrtnoj.

Najveće bogatstvo

Na svršetku misnog slavlja biskup je pozvao nazočne da otvore oči za ljepotu prirode i građevina oko njih, ali još više da otvore svoja srca za Marijinu i Isusovu prisutnost, dopuste da ona u njih uđe kao najveće bogatstvo i da je ponesu ovog hodočašća svojim kućama kao poseban dar. Poželio je da nitko ne ode prazan s ovog mjesta. Rekao je da je uz Marijinu prisutnost ovdje prisutna i vjera male Bernardice, ali i vjera milijuna ljudi koji su tijekom 160 godina dolazili u ovo svetište, i kad se njihova vjera sjedini s tom vjerom, to postaje snaga kojom se putuje do u vječnost, u onu proslavu za koju ih je Bog stvorio.

Nakon svete mise hodočasnici su imali mogućnost kupanja u Piscinama, pohodili su špilju ukazanja te su proveli vrijeme u razgledavanju svetišta i u osobnoj molitvi. U 17:00 sati zajedno s biskupom Antunom sudjelovali su u euharistijskoj procesiji i primili euharistijski blagoslov u podzemnoj bazilici sv. Pia X. Navečer u 21:00 sat bili su na molitvi krunice i u procesiji sa svijećama te na hrvatskom jeziku sudjelovali u jednom njezinom otajstvu.

U PETAK 6. TRAVNJA rano ujutro hodočasnici su se okupili u špilji ukazanja na euharistijskom slavlju koje je predvodio biskup Antun zajedno sa svećenicima iz Požeške biskupije kojima su se pridružili i svećenici s hodočascima iz Šibenske biskupije. Biskup ih u pozdravu podsjetio da se nalaze na mjestu gdje je Blažena Dje-vica Marija maloj Bernardici očitovala svoju prisutnost, pokrenulana snažnijim život iz vjere, da tu prisutnost posvjedoči drugima. Pozvao je hodočasnike da se sjedine s malom Bernardicom, kao i sa svima onima koji su tijekom 160 godina dolazili iz Hrvatske, da bi dozvali Božju blizinu u svoj život te se ovdje obnovili u srcu i duši kako bi od te blizine nastojali živjeti.

Nebeske vijesti

U homiliji je biskup hodočascima čestitao Uskrs, podsjetivši ih i ovom prigodom da Crkva liturgijski slavi svetkovinu Uskrsa osam dana kao jedan dan. „Mala Bernardica u čudu sva je, Bezgrješna vijesti joj nebeske daje“. Ovim stihovima jedne hrvatske pjesme biskup je upozorio na bit lurdske događaja u kojem je Isusova Majka svojom inicijativom maloj Bernardici povjerila nebeske vijesti. Utvrdio je kako je najveća nebeska vijest da je Bog svojom ljubavlju u Isusu Kristu tako duboko zahvatio u naše zlo, prolaznost i smrt da ju je pobijedio, i da je naše poslanje obratiti se, toj vijesti vjerovati, naviještati je i svjedočiti. Pozvao je nazočne da na ovom svetom

Zamolio je Bezgrješnu Bogorodicu Mariju, Gospu Lurdsku da sve nazočne hodočasnike ražari u vjeri u uskrсну pobjedu njezina Sina Isusa Krista, a njih je potaknuo da se odazovu Marijinu pozivu na obraćenje, i dopuste njezinu Sinu Isusu Kristu da ih svojom milosrdnom ljubavlju očisti od njihovih grijeha.

mjestu provjere jesu li ih ljudske vijesti iz Hrvatske i svijeta tako obuzele da im je srce ponešto otupjelo za Božju radosnu vijest te su možda ravnodušni na ono što im se svake nedjelje naviješta u njihovim župnim crkvama. Naglasio je da je Bernardica s velikom osjetljivošću za Boga čula, vidjela, osje-

tila i živjela od onoga Božjega na što ju je Isusova Majka u ukazanju potaknula. Ustvrdio je da je Marija svojim ukazanjima u Lurdu zapravo snažno usmjerila ljude na Isusovu objavu u njezinoj punini. Podsjetio je da sve druge objave nazivamo privatnima, i da su one prihvatljive u onoj mjeri u kojoj potiču i promiču javnu objavu ostvarenu u Isusu Kristu, završenu s apostolskim svjedočanstvom. Naglasio je da su u tom smislu lurdski ukazanja u službi javne objave, te da su ona tijekom 160 godina po primjeru male Bernardice pokrenula mnoge, među njima i nazočne hrvatske hodočasnike, da se njihovo srce oslobodi neosjetljivosti i ravnodušnosti za Boga, nego da se na ovim svetim mjestima probudi u vjeri, pokrene na život iz vjere i da se na taj način Božja novost živi i u našoj hrvatskoj zemlji.

Poručio je nazočnima da ih upravo na to potiču i sveta čitanja koja su naviještena. Kazao je da nas ona podsjećaju kako Uskrsli Gospodin više izravno ne čini čuda, nego da to sada ostvaruje po apostolima i drugim svojim učenicima, koje je osposobio za to u njegovo Ime. To Petar i Ivan svjedoče pred židovskim Velikim vijećem nakon što su uhićeni jer su u ime Isusovo na hramskim vratima ozdravili hromog prosjaka. Braneći sebe i Ivana od besmislene optužbe da su krivi zbog dobrog djela koje su

učinili hromome, apostol Petar pun Duha Svetoga članovima Velikog vijeća naviješta Isusa Krista kao jedinog spasitelja čovjeka. Biskup je naglasio da je u nekoć u plašljivom Petru progovorila čudesna snaga Uskrslog Krista, nosila kroz život njega, ostale apostole i tolike druge ljude tijekom povijesti do danas i da želi ponijeti i nas, lurdski hodočasnike.

Kada se događaju čuda?

Ustvrdio je kako nam naviješteni evanđeoski ulomak svjedoči da uskrsli Gospodin ostvaruje čudo u redovitim ljudskim situacijama. On pristupa učenicima u njihovu ribarskom poslu, potiče ih da se ne obeshrabre trenutnim neuspjehom, već da se nastave truditi. Učenici pak, prevladavši početnu sum-

nju u njegovu riječ, baciše mreže i na čudesan način uloviše velik ulov. Na temelju toga biskup je ustvrdio da se čuda događaju kad ljudi počnu živjeti iz vjere u Isusa Krista. Naglasio je kako je silno važno dopustiti Isusu Kristu da on kroz nas i u nama djeluje te ostvaruje svoju pobjedničku moć nad zlom i smrću. Isus Krist je djelovao u svojoj Majci od njezina začeca do njezina slavnog uznesenja, proslavio je onom istom snagom Duha kojom je on podignut iz groba te ona ovdje u Lurdu i u drugim marijanskim svetištima diljem svijeta posređuje vjernicima tu istu Kristovu snagu, ustvrdio je biskup. Još je poručio hodočasnima da čuda fizičkih ozdravljenja u Lurdu i drugdje zagovorom Isusove Majke imaju neko značenje za naš zemaljski hod, ali da

Biskup je naglasio da su u tom smislu lurdski ukazanja u službi javne objave, te da su ona tijekom 160 godina po primjeru male Bernardice pokrenula mnoge, među njima i nazočne hrvatske hodočasnike, da se njihovo srce oslobodi neosjetljivosti i ravnodušnosti za Boga, nego da se na ovim svetim mjestima probudi u vjeri, pokrene na život iz vjere i da se na taj način Božja novost živi i u našoj hrvatskoj zemlji.

moralna čuda imaju značenje za vjernost. Kazao je da nas Isus Krist zagovorom svoje Majke želi prvenstveno za njih osposobiti. Kad netko prestane mrziti i počne ljubiti ili kad netko u braku smogne snage živjeti vjerno i služiti životu ili kad se oslobodi nemoralnih opredjeljenja na drugim razinama ili zavedenosti općim permisivnim mentalitetom te se obrati i počne biti moralan, dogodilo se čudo od kojeg se dalekosežnije živi nego kad mu ozdravi neki dio tijela, istaknuo je biskup. Upozorio je da će Hrvatska moralno tonuti ako njezini ljudi budu olako vjerovali nekim ljudskim sebičnim strategijama i protuprirodnim ideologijama te po njima živjeti. Po onima koji se osjetljivom savješću i vjernošću Bogu ne daju zavesti niti prevariti, u Hrvatskoj se svakodnevno događaju moralna čuda, u obiteljima i na široj društvenoj razini. Pozvao je hrvatske hodočasnike da mole Isusovu Majku kako bi se po njezinu zagovoru dotala upravo takva čuda u njihovim osobnim životima, u našim obiteljima i u našem narodu.

Na svršetku misnog slavlja biskup je poželio nazočnima da snaga Duha, koju Uskrsli Gospodin zagovorom svoje Majke želi obnoviti u njima, bude njihova pobjeda u svim životnim nevoljama, te je na sve njih zazvao Božji blagoslov.

Posjet Bernardičinoj kući

Potom su hodočasnici, nakon zajedničkog fotografiranja pred lurdskom bazilikom, posjetili Bernardičinu rodnou kuću, zatvor, stari grad te župnu crkvu sv. Petra. Poslijepodne su na lurdskoj

Kalvariji sudjelovali u pobožnosti Križnog puta, koju je predvodio biskup Antun, a hodočasnici se smjenjivali na svakoj postaji svojim molitvama. Na svršetku pobožnosti biskup je progovorio hodočasnima o najvećim izazovima našeg postojanja – patnji, trpljenju i smrti – te kazao da im je Isus Krist dao smisao tako što ih je dragovoljno prihvatio i u njih unio ljubav kojom ih je pobijedio i preobrazio u život. Pozvao ih je da na takav način pristupaju vlastitim križevima te ih snagom Isusove muke preobražavaju u pobjedu. Hodočasnici su potom u procesiji ponijeli zavjetnu svijeću prema špilji ukazanja, postavili je na njezino mjesto, a biskup Antun je prevodio molitvu povjere Isusovoj Majci.

Susret s djecom iz Hrvatske

Tijekom toga istoga dana biskup Antun se u Hotelu Alba susreo s četrdesetak djece s poteškoćama u razvoju iz udruge DUH koji su došli iz Hrvatske na hodočašće. „Kad smo čuli da ste i vi ovdje, obradovali smo se zato što vaše hodočašće u Lurdu ima posebnu težinu jer vam ono svjedoči da ste vi važni najprije Bogu, a onda svojim roditeljima i najbližima, osobito onima iz vaše udruge koji vas prate na ovom hodočašću“. Izrazio im je svoje poštovanje i molitvenu potporu. U veselom razgovoru s djecom biskup je odgovarao na njihova pitanja, zanimao se iz kojih ih sve mjesta ima te im je na svršetku svima udijelio Božji blagoslov. Navečer u 21:00 sat ponovno su sudjelovali na molitvi krunice i u procesiji sa svijećama u kojoj su imali čast nositi i Gospin kip.

U SUBOTU, 7. TRAVNJA u ranojutarnjim satima slavili su svetu misu u bazilici Sv. Krunice, koju je predvodio Marijan Đukić, župnik Župe Rođenja BDM iz Kutjeva, i time završili svoj boravak u Lurdu.

Na povratku su pohodili Carcasonne i zadržali se nekoliko sati u

razgledavanju toga jedinstvenog grada pod zaštitom UNESCO-a, koji je sačuvaao srednjovjekovni izgled grada-tvrđave. U večernjim satima stigli su u okolicu Nice, gdje su prenoćili. Posljednjeg dana hodočašća u nedjelju 8. travnja hodočasnici su nakon doručka panoramski razgledali gra-

dove na Azurnoj obali: Nicu, Monaco i Monte Carlo te nastavili vožnju preko sjeverne Italije do Verone, i u njezinoj blizini pohodili drevno svetište Madonna della Corona, koje se nalazi na stijeni planine Baldo s koje se pruža prekrasan pogled na dolinu rijeke Adige.

Ondje su slavili svetu misu koju je predvodio fra Tonio Vučemilović, župnik Župe sv. Josipa u Đurđenovcu. Potom su nastavili put prema Hrvatskoj, a u Požegu i druga odredišta stigli su u kasnim noćnim satima.

Hodočašće učenika katoličkih gimnazija Požeške biskupije u Voćin

*Učenici i djelatnici
Katoličke gimnazije iz
Požege i Katoličke klasične
gimnazije iz Virovitice,
predvođeni ravnateljima
Ivicom Bedenićem i
Mariom Voronjeckim te
vjeroučiteljima Marijanom
Pavelićem i Ljubišom
Krmarom, 12. svibnja
hodočastili su u svetište
Gospe Voćinske.*

Program je započeo pokorničkim bogoslužjem, koje je predvodio Ljubiša Krmar, tijekom kojeg su mladi hodočasnici pristupili osobnoj ispovijedi. Nakon slavlja sakramenta pomirenja sudionici hodočašća su se pod vodstvom Maria Večerića, ravnatelja Katoličke osnovne škole u Virovitici pripremili za svetu misu. Središnji dio hodočašća bilo je euharistijsko slavlje koje je predvodio izaslanik požeškog biskupa Antuna Škvorčevića, generalni vikar Josip Krpeljević.

U homilij predvoditelj slavlja je rekao kako je znakovito da se ovogodišnje hodočašće učenika katoličkih gimnazija na području Požeške biskupije održava između svetkovine Uzašašća i svetkovine Duhova, odnosno u vrijeme kada su se apostoli u dvorani posljednje večere u molitvi s Isusovom Majkom Marijom pripremali za događaj silaska Duha Svetoga, kojim je rođena Crkva. Po-

ručio je mladim hodočasniciima da su ovim svojim hodočašćem posvjedočili kako se Crkva Isusova trajno pomlađuje i obnavlja djelovanjem Duha Svetoga. Ustvrdio je da je cijeli život Blažene Djevice Marije na sasvim poseban način bio prožet prisutnošću i djelovanjem Duha Svetoga - od trenutka njezina bezgrješnog začeća, preko utjelovljenja Sina Božjega Isusa Krista u njezinu djevičanskom krilu, sve do primanja Duha Svetoga na Pedeseticu. Zbog toga je ona najmjerodavnija osoba da ih pouči kako surađivati s Bogom u ostvarivanju njegova plana

u njihovim životima. Pozvao ih je da u svojim srcima razare darove Duha Svetoga što su ih primili u sakramentu svete Potvrde, te da kao kršćanski mladići i djevojke trajno budu otvoreni nadahnućima Duha Svetoga, kako bi mogli biti naraštaj koji će svoje znanje, talente i sposobnosti, sve svoje životne energije upotrijebiti da u svijetu u kojem žive izgrađuju samo ono što je dobro, lijepo, istinito, plemenito i vrijedno. Zamolio je Isusovu Majku, Gospu Voćinsku, da u srca i duše mladih hodočasnika unese onu radost koju je donijela rođakinja Eli-

zabeti kad ju je pohodila, a njima je poručio da i oni poput Elizabete Kristovu radost koju im Marija donosi pretoče u svoju zahvalnu molitvu.

Nakon popričesne molitve sudionici hodočašća izmolili su molitvu za duhovna zvanja. Na svršetku misnog slavlja generalni vikar Krpeljević zahvalio je gimnazijalcima za sudjelovanje na hodočašću, a ravnateljima i djelatnicima njihovih škola za sve što čine u odgoju i obrazovanju povjerenih im učenika. Maturantima je čestitao završetak srednjoškolskog obrazovanja te im zaželio uspješno polaganje mature.

Dječje biskupijsko hodočašće u Voćin

Biskup je potaknuo je djecu da budu ponosna na tu duhovnu baštinu te ih pozvao da ju svakodnevno žive obiteljskom molitvom, pohađanjem vjeronauka u školi, nedjeljnim slavljenjem svete mise, pohađanjem katoličkih škola, hodočašćima u marijanska i druga svetišta – te na taj način budu dionicima Isusove pobjede nad smrću, izdvojeni iz svijeta u kojem ljudi po međusobnoj mržnji i svadi tonu u nemoć, umiru u mraku.

U subotu, 5. svibnja, u svetišće Majke Božje Voćinske u Voćin, središnje marijansko svetišće Požeške biskupije, hodočastilo je nekoliko tisuća djece osnovnih škola s područja Požeške biskupije, među kojima i ovogodišnji krizmanici. Po dolasku u crkvu mladi su hodočasnici obišli oko Gospina lika te joj u molitvi i pjesmi uputili pozdrav. Prije svete mise uslijedio je ispit savjesti koji je

pripremio Nikola Legac te sveta ispovijed. Središnji dio hodočašća bila je sveta misa koju je predvodio biskup Antun Škvorčević u koncelebraciji pedesetak svećenika, među kojima je bio i Anđelko Koščak, rektor Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu. Na slavlje su stigli i dakoni Požeške biskupije te dvadesetak bogoslova iz spomenutog Sjemeništa, kako bi sudjelovali na obrednom primanju

Tonija Svitlanovića iz Župe sv. Jurja Mučenika u Vrbovi među kandidate Požeške biskupije za svete redove dakonata i prezbiterata.

Blažena ti što povjerova

Na početku euharistijskog slavlja biskup je u ime svih hodočasnika uputio trostruki pozdrav Gospi Voćinskoj, a prisutna djeca odgovarala pjevajući poklik „Blažena ti što povjeroval!“ Po-

tom je domaći župnik i rektor svetišta Mladen Štivin izrazio biskupu dobrodošlicu, čestitajući mu rodendan, a mladi su mu uručili buket cvijeća. Zahvalivši za čestitku, biskup je pozdravio djecu, spomenuvši kako je danas po njima u Voćinskom svetišću na neki način prisutna cijela Požeška biskupija, prvenstveno po ljepoti, toplini i radosti srca kojim svjedoče odanost Isusovoj Majci. Podsjetio ih

je na rascvjetalu prirode kroz koju su prolazili dolazeći u Voćin te kazao da i oni mogu rasti u dubini svoga mladenačkog bića, ali ni po kome tako kao po Isusu Kristu koji može u njihovim srcima pobijediti zarobljenost zlom i sebičnošću, ostvariti pobjedu nad grijehom i smrću, dovesti do punine života. Djeca su na svoj mladenački način to potvrdila pripjevom „Kriste budi naša radost“. Poseban pozdrav biskup je uputio svećenicima, časnim sestrama i vjeroučiteljima koji su dopratili djecu, a ona su im odgovorila pljeskom. Izrazio je radost što su danas na slavlju prisutni bogoslovi iz Bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu i svećenički aspiranti iz Kolegija u Požegi, kako bi dali potporu Toniju Svitlanoviću iz Župe Vrbova koji će biti primljen među kandidate za sveti red dakonata i prezbiterata, čiju su prisutnost djeca također pozdravila pljeskom.

Ozdraviti od mržnje

U homiliji je biskup progovorio o pozivu, koji je bogoslov Toni Svitlanović osjetio u svom srcu da postane svećenik. Rekao je da on pred Božjim pozivom nije bio tvrd i neosjetljiva srca, nego je na njega hrabro odgovorio: »Evo me!«. Čestitao mu je za taj korak, potaknuvši ga da na putu svoga duhovnog poziva ostane čvrsto povezan s Bogom. Pozvao je nazočne mlade hodočasnike neka mole za njega da ne propadne ono što je Bog započeo u njemu ostvarivati.

Na temelju naviještenog evanđelja biskup je podsjetio djecu na mržnju kao stanje čovjekova duha zarobljena zlom i protumačio Isusovu riječ o svijetu koji i njega mrzi. Zapitao je djecu kako se može ozdraviti od mržnje. Slijedeći ulomak današnjeg prvog čitanja iz Djela apostolskih, biskup je kazao kako je sv. Pavao bio mrzitelj i progonitelj Isusa Krista i njegovih učenika, ali je posebnim zahvatom Isusove ljubavi izliječen od tog stanja, prepoznao u njemu mogućnost pobijediti i samu smrt, započeo životi potpuno predanje Isusu Kristu, naviještati ga kao jedinu i najvažniju osobu po kojoj se postiže punina života, kraljevstvo nebesko, smisao postojanja. Biskup je pripomenuo, kako

je Pavao, pokretan Isusovim Duhom, gorljivo navješćujući evanđelje, dospio i u Makedoniju, donijevši Isusa Krista u Europu, te će i Hrvati postati dionicima toga njegova djela i biti mu vjerni tijekom trinaest svojih stoljeća. Potaknuo je djecu da budu ponosna na tu duhovnu baštinu te ih pozvao da ju svakodnevno žive obiteljskom molitvom, pohađanjem vjeronauka u školi, nedjeljnim slavljenjem svete mise, pohađanjem katoličkih škola, hodočašćima u marijanska i druga svetišta – te na taj način budu dionicima Isusove pobjede nad smrću, izdvojeni iz svijeta u kojem ljudi po međusobnoj mržnji i svadi tonu u nemoć, umiru u mraku.

Odazvati se Isusovu pozivu

Upozorio je kako u naviještenom ulomku iz Djela apostolskih sv. Pavao traži suradnike za navjestiteljsko djelo te je izabrao Timoteja za svoga pratitelja. Biskup je ustvrdio kako se slično događa i danas, te biskupi, članovi zbora apostolskih nasljednika imaju za suradnike svećenike koji im pomažu u naviještanju Isusova evanđelja. Spomenuo je kako se u taj dinamizam Isusovih suradnika danas na svoj način uključuje i bogoslov Toni Svitlanović, iskazujući spremnost da bude svećenik u Požeškoj biskupiji. Potaknuo je nazočnu djecu i mlade da pomno osluškuju svoje srce i da se spremno odazovu Isusovu pozivu u svećeničko ili redovničko zvanje.

Biskup je zatim kazao djeci da su došli na hodočašće u Voćin u subotu prije prve nedjelje u Marijinu mjesecu svibnju, iskazati joj svoju odanost i zahvalnost. Podsjetio je da u drugu svibanjsku nedjelju slavimo Majčin dan te ih je potaknuo da danas povjere Isusovoj Majci svoje majke, koje ih od malih nogu nose u svom naručju, privijaju na grudi, svjedočeći im da su njihovo najveće blago, njihovo zlato, sunce, život. Istaknuo je da nas Marija i po liku Gospe Voćinske, držeći Isusa na rukama, podsjeća kako bi svatko od nas trebao tako usvojiti Isusa u svoj život, da on bude naše zlato, naše sunce, sve naše jer je postao čovjekom da bi preuzeo naše patnje i našu smrt kako mi ne bismo umrli u nemo-

ćima zla, mržnje i sebičnosti. Poručio je djeci da za sebe čine najbolje, kad Isusa usvoje za prvog i najvažnijeg sudputnika na svom životnom putu. Završavajući homiliju uputio je molitvu Isusovoj Majci, Gospi Voćinskoj da pomogne djeci i mladima imati lijepo, budno, toplo srce koje osluškuje Božji glas, slijedi ga te tako postaju nositelji Božje ljepote u Hrvatskoj.

Natjecanja u znanju i sportu

Pri koncu svete pričesti biskup je podsjetio djecu da tijekom ovogodišnjeg mjeseca svibnja u svim župama Požeške biskupije molimo s Marijom za duhovna zvanja te je uputio Isusu Kristu molitvu na tu nakanu. A nakon popričesne predvodio je čin predanja Blaženoj Djevici Mariji. Potom je istaknuo kako je voćinska crkva danas puna – ne samo brojnom djecom – nego njihovom unutarnjom ljepotom, radošću i odanošću koju su na svom hodočašću očitovali Isusovoj Majci. Zahvalio je svima koji su se uključili u organizaciju hodočašća, udruženom pjevačkom zboru sastavljenom od djece iz Voćina, Nove Kapela, Katoličke osnovne škole u Požegi, Pakraca, Davora, Župe sv. Roka u Virovitici i Pleternice pod vodstvom prof. Ljube Šolić uz orguljašku pratnju Marija Večerića. Posebnu zahvalu uputio je rektoru Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu Anđelku Koščaku i prefektu Mislavu Kutleši te bogoslovima.

Nakon euharistijskog slavlja u prostorima Svetišta pod vedrim ne-

Marija nas i po liku Gospe Voćinske, držeći Isusa na rukama, podsjeća kako bi svatko od nas trebao tako usvojiti Isusa u svoj život, da on bude naše zlato, naše sunce, sve naše jer je postao čovjekom da bi preuzeo naše patnje i našu smrt kako mi ne bismo umrli u nemoćima zla, mržnje i sebičnosti, istaknuo je biskup.

bom uslijedilo je natjecanje iz vjeronaučnog znanja koji su vodili vjeroučitelji uz pomoć animatora mladih, a u kojem je sudjelovalo 11 ekipa s područja Požeške biskupije – pobjednici na prethodnoj dekanatskoj razini. Prvo mjesto osvojila je skupina iz Župe sv. Terezije Avilske u Požegi pod vodstvom s. Karoline Mićanović. Drugo mjesto osvojila je ekipa iz Župe Pohoda BDM u Voćinu pod vodstvom s. Tereze Dokić, a treće mjesto ekipa iz Župe sv. Luke Evanđelista u Novskoj pod vodstvom s. Jelene Krilić. Zatim su uslijedila natjecanja u različitim igrama za mlade koje su vodili animatori: graničar, povlačenje užeta, tronogo trčanje, ping-pong na žlici, skakanje u vreći i druge, a sve je završilo u kasnim poslijepodnevnm satima podjelom nagrada.

Prvo mjesto – Župa sv. Terezije Avilske, Požega

Drugo mjesto – Župa Voćin

Treće mjesto – Župa sv. Luke Evanđelista, Novska

Katolička gimnazija u Virovitici proslavila Dan zaštitnika škole

Dan prije blagdana bl. I. Merza, tim za promociju škole zajedno s ravnateljem Marijem Voronjeckim hodočastio je u Župu bl. Ivana Merza u Slatinu gdje su sudjelovali u programu devetnice uoči proslave spomendana ovoga hrvatskog blaženika.

U četvrtak, 10. svibnja u kapelici Katoličke gimnazije u Virovitici održano je svečano misno slavlje o svetkovini Uzašašća Gospodino-va koje je predvodio vjeroučitelj škole vlč. Ljubiša Krmar. Prilikom svečanog slavlja djelatnici i učenici škole spomenuli su se 90. obljetnice smrti bl. Ivana Merza zaštitnika škole.

Vjeroučitelj Krmar svojom je povijesti nastojao protumačiti svetkovinu Kristova Uzašašća u nebo i istaknuti važnost zaštitnika škole bl. Ivana Merza koji je, tisućama mladih postao uzorom i idealom kršćanskog života. Upravo zbog papinih riječi kako je blaženi Ivan Merz "istaknuti laik u svjedočenju Evanđelja", velečasni Ljubiša pozvao je sve prisutne učenike i nastavnike, da potaknuti živopisnim životom blaženog Merza, budu pozvani na razmišljanje o prolaznosti, vrijednosti, postojanju i svjedočenju vjere, ljubavi za bližnjega, požrtvornosti u življenju školske svakodnevice.

Dan prije, tim za promociju škole zajedno s ravnateljem Marijom Voro-

njeckim hodočastio je u Župu bl. Ivana Merza u Slatinu gdje su sudjelovali u programu devetnice uoči proslave spomendana ovoga hrvatskog blaženika. Duhovnik i vjeroučitelj škole, Ljubiša Krmar, predvodio je svečano euharistijsko slavlje. Tom prigodom učenice škole, Tena i Petra, sudjelo-

vale su u animiranju slavlja. Predvoditelj slavlja posvijestio je bogatstvo duhovnog života koje je bl. Ivan Merz stekao kroz svoje trideset i dvije godine života te nam svima može biti uzorom i prozorom koji naš pogled upravlja Bogu.

Nakon misnog slavlja učenice Ana

i Lucija prezentirale su djelovanje škole krizmanicima župe. Zajedništvo se nastavilo nakon misnog slavlja druženjem koje je organizirao župnik Nikola Jušić, a na kojem je bio i p. Božidar Nagy, voditelj postulaturne za proglašenjem blaženim i svetim Ivana Merza. (M.V. i A.G.)

Katolička osnovna škola u Požegi pomaže prijatelje u Beninu

U petak 27. travnja Katoličku osnovnu školu u Požegi posjetila je časna sestra Jacinta Petrović, koja vodi kuću Marijinih sestara čudotvorne medaljice u selu Malawi u Beninu. Časnu Jacintu primio je ravnatelj škole vlč. Želimir Žuljević te je po- zdravio gošću izrazivši radost što su u mogućnosti već devetu godinu za redom pomagati svojoj siromašnoj braći u dalekoj Africi.

Časna Jacinta zahvalila je na toploj dobrodošlici nakon čega je progovorila o situaciji i prilikama u kojima žive djeca u Beninu. Naglasila je učenicima da čine veliku stvar jer danas većina ljudi u Beninu nema ni jedan pošten obrok, a oni kojima je omogućeno školovanje to imaju. Nakon kratkog izlaganja, predstavnici razreda uručili su novac za školovanje po jednog učenika. Ove je godine skupljen novac od prodaje palačinki na Festivalu matematike i za školovanje još jednog, sedamnaestog djeteta.

Na završetku susreta časna sestra Jacinta, kojoj je u pratnji bila domaća časna sestra Valerika, uručila je ravnatelju poklon - statu u tradicionalne beninske kuće.

(Nastavak sa str. 3)

Susret obitelji

Tajnik Vijeća, Ilica Žuljević pročitao je zatim zapisnik prethodne Sjednice. U raspravi koja je uslijedila spomenuta je provedba zaključaka s obzirom na održavanje svibanjskog hodočaća učenika katoličkih gimnazija i drugih srednjoškolaca u Voćin; organizacija Biskupijskog susreta mladih idućega 22. rujna; pastoral na veleučilištima u Požegi i Virovitici iduće jeseni te provođenje projekta edukacije animatora mladih kako su se dogovorili mladi svećenici na njihovim susretima trajne formacije.

Ana Matković, biskupijska povjerenica za pastoral braka i obitelji, voditeljica biskupijskog Centra „Pro vita et familia“ izvijestila je vijećnike o tijeku priprema, o programu i o načinu prijave sudionika za Treći nacionalni susret katoličkih obitelji, koji će se održati u Solinu 15. i 16. rujna ove godine pod geslom „Obitelj – izvor života i radosti“. Iznijela je tehničke podatke o načinu prijave hodočasnika, promidžbenim materi-

jalima, smještaju te programu u predvečerje 15. rujna i središnjeg slavlja 16. rujna u Solinu. Biskup Antun napomenuo je da je domaćin susreta, splitski nadbiskup Marin Barišić uputio pisani poziv te je potrebno u kolovozu dostaviti organizatorima broj hodočasnika kako bi se za njih mogao osigurati smještaj kod obitelji u Splitu i okolici. Vijećnici su raspravili o više konkretnih pitanja te zaključili da će se nastojati organizirati predstavnike iz svakog dekanata koji će sudjelovati na susretu. Razgovarali su također o mogućnosti da se sljedeći susret obitelji održi u Pleternici.

Korištenje europskih fondova

Daljnja točka dnevnog reda bila je posvećena prijedlogu da se prigodom 10. obljetnice Đakovačko-osječke crkvene pokrajine od Svete Stole zatraži da sv. Ćiril i Metod budu njezini nebeski zaštitnici. Nakon biskupova obrazloženja ovog pitanja, vijećnici su jednoglasno podržali spomenuti prijedlog. Razmotrili su i mogućnost sudjelova-

nja svećenika i vjernika Požeške biskupije na programima obilježavanja spomenute obljetnice u svetištu Majke Božje Tekijske u Petrovaradinu 4. kolovoza, u Pleternici 31. kolovoza te u Đakovu na obljetnicu posvete Katedrale, 1. listopada.

Zatim je odvjetnik Ivan Bošković prikazao vijećnicima „Opću uredbu o zaštiti osobnih podataka“ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. godine koja stupa na snagu idućega 25. svibnja. Ukazao je na specifičnost Crkve s obzirom na to pitanje, izrazivši uvjerenje da će ona i dalje moći djelovati u okviru svojih kanonskih propisa, izgrađujući sustav koji će napose štiti osobne podatke u elektroničkom obliku. Senka Horvat, direktorica Regionalne razvojne agencije Požeško-slavonske županije „Panora“ potom je predstavila vijećnicima mogućnosti korištenja europskih fondova, sudjelovanja na natječajima iz područja podizanja energetske učinkovitosti zgrada, sudjelovanja u socijalnim i kulturnim projektima te

TREĆI NACIONALNI SUSRET KATOLIČKIH OBITELJI

održat će se u Solinu 15. i 16. rujna ove godine pod geslom »Obitelj – izvor života i radosti«. Biskup Antun napomenuo je da je domaćin susreta, splitski nadbiskup Marin Barišić uputio pisani poziv te je potrebno u kolovozu dostaviti organizatorima broj hodočasnika kako bi se za njih mogao osigurati smještaj kod obitelji u Splitu i okolici. Vijećnici su raspravili o više konkretnih pitanja te zaključili da će se nastojati organizirati predstavnike iz svakog dekanata koji će sudjelovati na susretu. Razgovarali su također o mogućnosti da se sljedeći susret obitelji održi u Pleternici.

izradi projektne dokumentacije kao preduvjeta za natječaj. Istaknula je i mogućnost prekogranične suradnje u ostvarivanju zajedničkih projekata.

Biskupijski ekonom Dražen Akmačić izvijestio je vijećnike o izvršavanju župnih obveza prema Biskupiji te propisanim kolektama i osvrnuo se na godišnje financijske izvještaje župa. Biskup je naglasio važnost discipline u upravljanju crkvenim vremenitim dobrima, kako bi se izbjegle nepravilnosti ili zloporabe. Na kraju su se vijećnici osvrnuli na aktualno pitanje inicijative nekih građanskih udruga oko prikupljanja potpisa za raspisivanje referenduma te su i ovom prigodom utvrdili kako je riječ o političkim aktivnostima koje nije primjereno provoditi u crkvenim prostorima.

Senka Horvat, direktorica Regionalne razvojne agencije Požeško-slavonske županije „Panora“ potom je predstavila vijećnicima mogućnosti korištenja europskih fondova, sudjelovanja na natječajima iz područja podizanja energetske učinkovitosti zgrada, sudjelovanja u socijalnim i kulturnim projektima te izradi projektne dokumentacije kao preduvjeta za natječaj. Istaknula je i mogućnost prekogranične suradnje u ostvarivanju zajedničkih projekata.

LITURGIJSKA GODINA B

Ukorak s liturgijskim vremenom

Josip Krpeljević

DUHOVI – NEDJELJA PEDESETNICE

Prema Ivanovu svjedočanstvu slanje učenika i silazak Duha Svetoga, dakle sama bit duhovskog otajstva dogodila se za vrijeme prvog ukazanja Uskrsloga svojim apostolima, uvečer Uskrsnog dana. Ivan promatra otajstvo Crkvi s gledišta Isusova »boka«. Pod tim vidom postaje jasno da je Crkva rođena u uzvišenom činu žrtve na križu. Kad se pak to isto otajstvo promatra očima apostola, također postaje jasno da su oni kako bi bili stupovi Crkve, trebali proći dugi duhovni put na kojem je sve više rasla njihova vjera u stvarnost uskrsnuća. Židovski blagdan Pedesetnice, koji je podsjećao na Sinajski savez, poslužio je kao oslonac njihove prvotne vjere u uskrsnuće. U Duhu Oca i Sina sklapa se jedan novi savez.

PRESVETO TROJSTVO

U Matejevu evanđelju nema izvještaja o Isusovu uzašašću na nebo, ali se o tom otajstvu govori u jedinom Matejevu izvještaju o ukazanju uskrslog Gospodina jedanaestorici apostola na gori u Galileji. Kad su apostoli ugledali Isusa, pali su na koljena pred njim (Mt 26, 17); drugim riječima priznali su njegovo gospodstvo. I doista, Uskrsli Gospodin potvrđuje da mu je dana sva vlast na nebu i na zemlji (Mt 28, 18). Iz tog pak gospodstva posve naravno proizlazi njegov sveopće poslanje (Mt 28, 19). Time što apostoli sve narode čine Isusovim učenicima, oni samo objavljuju njegovo gospodstvo nad svim stvorenjem. No, Isus će ostati glavni protagonist u toj nepreglednoj zadaći (Mt 28, 20). On odlazi s ovog svijeta samo zato da bude bolje prisutan u njemu.

TIJELOVO

Posljednju večeru Isus i njegovi učenici slavili su kao pashalnu večeru (Mk 14, 14). U svom bogoslužju prve su kršćanske zajednice njezin sadržaj povezali s riječima ustanovljene euharistije (Mk 14, 22-25). Da bismo mogli razumjeti euharistiju, moramo je uvijek promatrati u uskrsnom kontekstu. Mi više ne slavimo događaj oslobođenja iz egipatskog ropstva, nego konačno oslobođenje čovječanstva koje je ostvareno na križu. Istinski vazmeni jaganjac je sâm Isus Krist, koji je bio osuđen na smrt jer je ljude ljubio do kraja. Sudjelovati u slavlju euharistije znači biti spreman slijediti Isusa u toj pustolovini ljubavi koja ga je dovela na križ.

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Požeška biskupija

GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević • UREDNIČKO VIJEĆE: Ivica Žuljević, Josip Krpeljević,

Ljiljana Marić, Marijan Pavelić, Višnja Mikić • LEKTOR: Valentina Soldo

GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak TISAK: Denona, Zagreb • ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega

Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

DEVETA NEDJELJA KROZ GODINU

Isus čini neizbježnim sukob s čuvarima Zakona (Mk 2, 26). On tumači da je subota stvorena radi čovjeka, a ne čovjek radi subote (Mk 2, 27), i toga dana ozdravlja čovjeka usahle ruke (Mk 3, 5). Zastupati prvenstvo savjesti nad zakonom i prvenstvo milosrđa nad svakim obrednim propisom, značilo je doduše produbljivati razumijevanje subote kao dana slobode, no to je iz temelja uzdrmalo način kako su narodni poglavari shvaćali savez. Tada ljudi još nisu znali da je Bog oslobodio čovjeka da čovjek bude uistinu slobodan pred Bogom; još nisu znali u kolikoj mjeri pravi poredak ljubavi u sebi uključuje nijekanje svakog formalizma i partikularizma. Čovjek grijehnik rado o tome ne bi htio ništa znati da se ne bi morao temeljito oplijeniti i potpuno se izložiti Božjem milosrđu.

DESETA NEDJELJA KROZ GODINU

Budući da Isus izgoni zloduhe, Židovi se pitaju otkud mu moć da to može činiti. Raspravu o tome Marku umeće u predaju o jednom događaju između Isusa i njegove rodbine (Mk 3, 20-21.31-35). U židovskoj tradiciji je prisutna tema borbe između dvaju duhova. Činjenica da je Isus izgonio zloduhe jest znak da je nastupio dobri Duh kako bi pobijedio zlog duha. Međutim, to nije bilo mišljenje pismoznana, koji su smatrali da Isus izgoni zloduhe uz pomoć njihovog poglavice. To je u najmanju ruku čudno objašnjenje, koje onda Isusu pruža prigodu da protumači što je bogohuljenje. Vjernici sudjeluju u borbi dvaju duhova svojim opredjeljenjem za jednoga ili za drugoga. Opredijeliti se Duha Božjega znači slušati njegovu Riječ i po njoj živjeti (Mk 3, 34-35) pa i onda kad je zbog toga potrebno raskinuti obiteljske spone.

JEDANAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

S Kristom je nastupilo Kraljevstvo Božje, no njegova poruka nailazi sve više i više na nerazumijevanje. Ljudi su očekivali nešto sasvim drugačije. To je trenutak kad Isus želi sa svom jasnoćom protumačiti svoje mesijansko djelo. Prisposoba o strpljivim ratarima (Mk 4, 26.-29) na primjeru sjetve u neprimjetnoj skrovitosti zemlje naglašava polagani rast Kraljevstva. Sve će se odvijati u očitog Božjoj šutnji i na nevidljivi način. Prisposoba o goruščinu zrnu ističe oprečnost između skromnih početaka Kraljevstva i njegove buduće veličine. Djelotvorna snaga Crkve ne mjeri se silama ovoga svijeta: Božja šutnja je upozorenje Crkvi da svoju pozornost treba posvetiti malim i na prvi pogled beznačajnim mogućnostima.

ROĐENJE SV. IVANA KRSTITELJA

Svaki prorok najprije nastoji prepoznati Božje zahvaćanje u redovitim događajima svakodnevnog života običnih ljudi: Međutim, u određenom trenutku takvo Božje zahvaćanje postaje neprepoznatljivo te stoga Bog po svojim prorocima zahvaća na izvanredni način. Tako je bilo u slučaju starozavjetnog proroka Izaije, a tako je bilo i u slučaju Isusova preteče Ivana Krstitelja. Neočekivano suglasje Zaharije i Elizabete oko pitanja koje ime trebaju dati svom čuderno rođenom sinu, znak je da je i ime djeteta djelo Božje inicijative. Međutim, Bog je prisutan svaki put kad dvoje supružnika daju ime svom djetetu. U njihovim srcima to je ime povezano s poslanjem: neka cijeli život svakog djeteta koje se rađa na ovaj svijet bude navještaj Boga, kao što je to bio slučaj kod Ivana Krstitelja.

TRINAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Herod kuje urotu protiv Isusa. Ivan Krstitelj je bio zatvoren i ubijen. Isusova muka je na obzoru, Dok Isus u međuvremenu djeluje protiv beznadne bolesti i besmislene smrti time što ozdravlja ženu koja je болоvala od krvarenja i uskrisuje od mrtvih Jairovu kćer, on kuje vlastito oružje kojim će se suočiti sa smrću. Malo je onih koji to razumiju; Marko još jednom naglašava nerazumijevanje mnoštva u odnosu na Isusa. Isus dolazi u čovječanstvo koje očajava i on se suprotstavlja njegovu besmislenom stanju – to je počesto smisao njegovih čudesa, no istovremeno u svojoj smrti on to stanje preuzima na sebe.

ČETRANAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Pripovijedanjem o Isusovu dolasku u njegov zavičaj i njegovu nastupu u nazaretskoj sinagogi Marko je želio naglasiti da je ovdje, kao i na nekim drugim mjestima, nerazumijevanje naroda s obzirom na Mesiju bilo potpuno. Isusovi sumještani se u čudu pitaju kako bi bilo moguće da iščekivani Mesija dođe iz jedne siromašne obitelji (Mk 6, 2-3)? Marko je tom pripovijedanju dodao nešto vlastito, a to je činjenica da u Isusu nisu povjerovali čak ni članovi njegove obitelji, njegova »rodbina« (Mk 6, 4). To je očiti znak napetosti u prvotnoj zajednici između pristaša apostola i pristaša Jakova, brata Gospodnjega, koji će se tijekom čitave povijesti crkve očitovati kao napetost između Kristove ljudske i božanske naravi.

Blagoslovljena nova kuća samohrane majke u Šeovcima kraj Požege

Na Veliku subotu, 31. ožujka biskup Antun Škvorčević pohodio je u požeskom naselju Šeovci obitelj samohrane majke Mirjane Janković i njezino troje djece, Amaliju, Josipa i Ana-Mariju te blagoslovio novoizgrađenu kuću. Izgradnja ove kuće pokrenuta je prošle godine prigodom 20. obljetnice uspostave Požeške biskupije i Trećega euharistijskog kongresa kao karitativni projekt Biskupije i njezina Caritasa, kako bi se obitelji Janković, koja je živjela u teškim uvjetima dvorišnih trošnih prostora, omogućili dostojni životni uvjeti.

Osjetljivost za bližnje

Govoreći o spomenutom projektu, biskup Škvorčević istaknuo je kako je izgrađena kuća svojevrsni „spomenik“ proslave Trećega euharistijskog kongresa Požeške biskupije te da svjedoči osjetljivost vjernika za bližnjega u nevolji. Novčanim darom svih župa, prikupljenim na misama u nedjelju koja je prethodila središnjem kongresnom slavlju te milostinjom na samom Kon-

gresu koja je bila namijenjena za izgradnju spomenute kuće, vjernici Požeške biskupije pomogli su ostvarenje navedenog karitativnog projekta. Biskup je zahvalio Ivanu Popiću, ravnatelju Caritasa za koordinaciju radova, župniku Ivici Žuljeviću za višegodišnje pomaganje obitelji Janković putem Caritasa Župe sv. Terezije Avilske u Požegi, napose tijekom gradnje njihove nove kuće, kao i Uredu za gradnju Požeške biskupije za vođenje gradnje.

Župnik je potom prikazao financijsku konstrukciju troškova izgradnje kuće, rekavši kako su vjernici Požeške biskupije u nedjelju prije Kongresa te na samom kongresnom slavlju u milostinji prikupili oko 200.000,00 kn, gospodin Filip Matić iz Münchena darovao je iznos od 66.000,00 kn Grad Požege na čelu s gradonačelnikom Darkom Puljašićem donirao je priložak za vodu i električnu struju te stolariju na kući, poduzeće „Elektroteam“ iz Požege, vlasnika Tomislava Čabraje doniralo je sve elektroinstalaterske radove. Spomenuo je kako se

u akciju uključio i Hrvatski Caritas sa svojom donacijom od 22.500,00 kn te drugi pojedinci s manjim novčanim iznosima. Istaknuo je kako je preostali dio troškova pokrila Požeška biskupija iz svojih sredstava, a ukupna procijenjena vrijednost radova je više od 500.000,00 kn. Biskup je pripomenuo kako je kuća iznutra opremljena namještajem iz ostavštine dr. Tomislava Ivančića, koji je preminuo prošle godine u Zagrebu, a bio je povezan sa svojom rodnom Požeškom biskupijom. Razgledavajući kuću u pratnji troje djece Janković, biskup je izrazio zadovoljstvo uređenjem i izvedenim radovima, a djeca su na sebi svojstven način, izrazila oduševljenje svojim novim sobama te su biskupu ispričala o ugodni protekle noći kada su po prvi puta spavala na novim krevetima u svome novom domu.

Otvoreno srce

Uslijedio je čin blagoslova novog doma, koji je predvodio biskup Škvorčević. Nakon pročitana kratkog ulomka iz

Govoreći o spomenutom projektu, biskup Škvorčević istaknuo je kako je izgrađena kuća svojevrsni „spomenik“ proslave Trećega euharistijskog kongresa Požeške biskupije te da svjedoči osjetljivost vjernika za bližnjega u nevolji

evanđelja po Luki, biskup je rekao kako nam evanđelist prenosi Isusove riječi o miru, ističući da je on jedna od važnih sastavnica ljudskog postojanja, povezana i s kućom u kojoj stanujemo. Naglasio je kako pravilan odnos prema Bogu i ljudima s kojima dijelimo životni prostor, usklađivanje svojih opredjeljenja s Božjim naumom o nama, stvara stanje sklada u srcu koji nazivamo mir po kojem zidovi kuće postaju dom. Kazao je majci Mirjani i njezinoj djeci neka za svakoga imaju otvorena vrata svoga doma, a još više svoga srca, kako bi u njima stanovala Božja blizina, ono za čim ljudsko biće u konačnici duboko čezne. Dodao je da se ta blizina napose ostvaruje po zajedničkoj molitvi, svetoj misi i sakramentima u kojima se napunimo snagom Isusove ljubavi, njegove žrtve na križu. Potaknuo je napose djecu da se zajedničkom molitvom svakodnevno otvaraju Bogu i povjeravaju mu svoje dobrotvore, a radom i zalaganjem u školi da nastoje izgrađivati svoja mladenačka bića.

Zahvalivši biskupu i njegovim suradnicima na svemu učinjenom, majka Mirjana nije krila radost što zajedno sa svojih troje djece ima dostojan prostor za život, a djeca su uputila svoju zajedničku molitvu sv. Josipu, izabirući ga za čuvara svoga novog doma. Biskup im je poželio još mnogo radosnih obiteljskih trenutaka te im čestitao Uskrs.

Krštenja djece u višečlanim obiteljima

Krstilo se peto dijete obitelji Mlinar u Novskoj

Biskup Antun Škvorčević 18. travnja pohodio je Župu bl. Alojzija Stepinca u Novskoj i na misnom slavlju u župnoj crkvi krstio dječaka Marina, peto dijete Josipa i Tine Mlinar. Na početku misnog slavlja župnik Perica Matanović biskupu Antunu zaželio je dobrodošlicu. Pozdravljajući nazočne vjernike biskup je rekao kako nas je ulazna pjesma „Gospodin slavno uskrsnu“ podsjetila da ovo što činimo nije naše djelo, nego Isusa Krista, pobjednika nad smrću, koji snagom svoga Duha već dvije tisuće godina okuplja zajedništvo Crkve, u koje po krštenju ugrađuje nove članove. Izrazio je radost što danas može biti s njima u prigodi krštenja petog djeteta roditelja Mlinar. Ustvrdio je da u Hrvatskoj mnogo toga nedostaje, od radnih mjesta do materijalnih dobara, ali da najviše nedostaje života. Stoga je najveći događaj u Hrvatskoj kad se rodi novi čovjek, Božje stvorenje, određeno za vječnost. Čestitao je roditeljima Zlatku i Nataliju za njihovo opredjeljenje za život, ohrabrivši ih da budu ponosni na svoje služenje životu.

Biskup je kazao kako je često bio svjedokom mladih bračnih parova koji nisu htjeli imati djece, opravdavajući to da žele biti slobodni. No, naglasio je biskup, opredjeljenjem za sebičnost ne postiže se smisao života, i takav je život u konačnici izgubljen, on je u velikodušnom darivanju sebe za druge. „Kad se netko usudi slijediti tu logiku, postaje kao Bog koji je, položivši Sina svoga za nas, po njegovoj žrtvi ljubavi pobijedio smrt. Ljubav je uvijek žrtva. I ova roditeljska ljubav povezana sa žrtvom hrvatsko je bogatstvo koje se pretače u pobjedu života, poručio je biskup.

U Čačincima obitelj Erceg krstila peto dijete

Župi Presvetog Trojstva u Čačincima tijekom misnog slavlja u župnoj crkvi 20. travnja biskup Antun Škvorčević krstio je dječaka Antu, peto dijete Željka i Nikice Erceg. S njim su koncelebrirali Nedjeljko Androš, župnik, i Ivan Popić, kancelar Biskupskog ordinarijata. Pozdravljajući nazočne vjernike, biskup je spomenuo da se nalazimo u uskršnom vremenu koje nas podsjeća na onaj život koji nam je Bog udijelio po Sinu svome kad je za nas čovjekom postao, umro da bi pobijedio smrt. Pozvao ih je da se u ovoj svetoj misi zaustave pred živim Isusom Kristom koji na oltaru obnavlja svoju žrtvu u koju nas želi uključiti. Izrazio je radost što Gospodin danas po krštenju uključuje u to djelo svoje ljubavi i pobjede nad smrću maloga Antu, čestitajući i zahvaljujući njegovim roditeljima na petom opredjeljenju za život. Kazao je da u Hrvatskoj najviše čine oni koji vole život i kad se za njega opredjeljuju, utvrdivši da je svako rođeno dijete najveće bogatstvo.

Govoreći o odnosu prema životu u Hrvatskoj, biskup je utvrdio da oni koji se ravnaju po kriterijima sebičnosti i vlastite komocije ne vide dobro, te među ostalim smatraju nenormalnim one supružnike koji se opredjeljuju za brojno potomstvo. Zahvalio je roditeljima Erceg što se nisu svrstali među takve, nego u međusobnom povjerenju žive žrtvu ljubavi, sjedinjuju je s Isusom Kristom, ne boje se života, bivaju ispunjeni smislom. Poželio je da mali Ante u svetom krštenju bude zahvaćen istom Isusovom ljubavlju i nošen njome do vječnosti.

Krštenje devetog djeteta obitelji Iličić u Našicama

Biskup Antun Škvorčević pohodio je 27. travnja Župu Gospe Fatimske u našičkom naselju Velimirovac i tijekom misnog slavlja u župnoj crkvi Gospe Fatimske krstio dječaka Antonija, deveto dijete u obitelji Igora i Slađane Iličić. Pozdravljajući nazočne vjernike, biskup je rekao kako se raduje što nas u ovo uskršno vrijeme Gospodin Isus Krist, pobjednik nad smrću, trajno poziva da se ne bojimo. Naglasio je da se osobito raduje što se roditelji malog Antonija nisu bojali primiti i deveto dijete, opredijeliti se za bogatstvo života. Čestitao im je i zahvalio za taj dar, poručivši neka zbog toga budu ponosni, i neka se ne osvrću na mišljenja onih kojima nije stalo do života. Rekao je kako je krštenje u kojem će njihov Antonio biti povjeren Isusovoj pobjedničkoj ljubavi s križa, događaj koji ima značenje za vječnost.

Biskup je kazao kako ovdje na zemlji otac i majka u suradnji s Bogom rađaju djecu, odgajaju ih i okupljaju u obitelj, malu Crkvu, svojevrsni predokus vječnog zajedništva koje se zove kraljevstvo nebesko. Poručio je nazočnima da se ne daju zarobiti strahom pred budućnošću, nego da se poput obitelji Iličić opredjeljuju za ono što je Božje i tako svjedoče koliko vjeruju njegovoj budućnosti koja počinje već ovdje na zemlji. Pozvao je sve članove obitelji Iličić da se već sada na zemlji raduju ljepoti onog života na nebu koji im je pripremila Božja ljubav. Nakon svete mise biskup Antun u župnom domu primio obitelj Iličić, te je u razgovoru posebno očitovao radost što se može susresti i s četvero djece koje je ranijih godina krstio, a sada već idu u školu. Uručio je djeci darove, a roditeljima novčani prilog.

Obitelj Pavlović – 115 godina tradicije postolarstva i pjevanja u crkvenom zboru

Živeći sa suprugom i majkom, Josip često ima vremena, ali i strpljenja, pa od šibica izrađuje kuće. Neke su „otišle“ u inozemstvo. Kao i otac Antun, Josip voli povijest Hrvatske i svoga grada. Od šibica planira izraditi i maketu Pakraca, kakvog se sjeća kad je bio dijete, a njegov otac je nekada od gline izradio maketu pakračkog Staroga grada, koju je dao muzeju.

Među radionicama po kojima polako pada prašina i odlaze u zaborav, svakako su postolarske. Iako s vrlo malo posla, do danas se tome nekako odhrvala postolarska radionica Josipa Pavlovića u Pakracu. Riječ je o obiteljskom obrtu starom oko 115 godina. Josipov djed imao je pune ruke posla i nekoliko „kalfi“ - naučnika. Sam je izrađivao i popravljao obuće. Njegov sin, također Antun, nastavio je tradiciju, a onda i Josip koji nam je pokazao radionicu. Sa sjetom priča o poslu koji je nekada cvao i o vremenu kad je u Pakracu bilo 35 postolara, a danas je sam.

– Nekada se sve radilo „na koljenima“ - ručno, i od prave kože. Nije bilo strojeva. Danas je radnja „na zalasku“. Još tu i tamo netko zatraži manju uslugu popravka peta i sl. Radujem se što su povremeni posjetitelji učenici nižih razreda osnovne škole, kojima onda rado pričam o ovom poslu i danima kad se radilo do ponoći, kad se jedan par cipela

izrađivao otprilike tjedan dana. Popravljale su se tada i kožne lopte, remenje, torbe i sl. Obuća se rijetko kupovala, a dugo nosila. Na donove su se stavljali „cvekovi“ i „plehovi“, kako bi duže trajali - ističe Josip.

Tragična sudbina Španovčana

Sjeća se djedovih i očevih priča o cipelama koje „škripuću“. Naime, nekada se smatralo da je cipela ili čizma kvalitetna ako pri hodanju škripi pa su imućniji tražili od postolara da ugrade „škripce“. Tako su onda gospoda hodala, a cipele škripale. Prišjeća se naš domaćin i vremena Domovinskog rata kad su morali otići, kad im je kuća do temelja stradala, kad je Pakrac bio sablasno pust pa su kasnije kretali iz početka. U razgovor se uključuje i Josipova majka Marija. Iako su joj na ledima 93, vitalna je i bistra.

– Oca su mi ubili 1942. u Španovici, gdje smo tada živjeli. Majka je ostala sa četvero djece. Ja sam bila najstarija, imala sam petnaestak

do Pakraca i sklonio se kako je tko mogao, kod rodbine, prijatelja i sl. Majka i ja smo se uspjele zaposliti u rasadniku, radeći svakodnevno od 6 do 18 sati, ali izdržale smo. Majka je svojim rukama uspjela podići nas svih četvero i dati nam kruh u ruke. Povijest se, izgleda, ponavlja pa nam je 1991. opet sve izgorjelo - prisjeća se Marija.

Mole se sv. Antunu i sv. Josipu

Josip više od 12 godina pjeva u crkvenom zboru pakračke Župe Uznesenja BDM. Tu mu je nekada pjevao i otac, koji je, osim u crkvenom, pjevao i u gradskom zboru i svirao u gradskoj glazbi. Ističe Josip kako ih za vrijeme proba obiđe i župnik, mons. Matija Juraković, a uvijek je dobre volje pa ih nasmije. Spominje naš domaćin i susrete crkvenih zborova u Požegi na koje je odlazio sa svojim zborom i to mu ostaje u lijepom sjećanju.

Živeći sa suprugom i majkom, Josip često ima vremena, ali i strpljenja, pa od šibica izrađuje kuće. Neke su „otišle“ u inozemstvo. Kao i otac Antun, Josip voli povijest Hrvatske i svoga grada. Od šibica planira izraditi i maketu Pakraca, kakvog se sjeća kad je bio dijete, a njegov otac je nekada od gline izradio maketu pakračkog Staroga grada, koju je dao muzeju.

Obitelj se moli svetom Antunu i svetom Josipu, a najljepše je, kažu, za Veliku Gospu kad se svi nađu na okupu: djeca, rodbina i prijatelji. Baka Marija nam pokazuje fotografije. Na njima je oko 25 najbližih. Ona ima petero unučadi i osmero prau-nučadi. Kaže da su najljepši trenuci kad su zajedno. (Višnja Mikić)

